

МЕТА

ЧАСОПІС ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

• КВІТЕНЬ • 2012 РОКУ БОЖОГО • ЧИСЛО • 4/83 •

САМОЗВАНЦІВ РОЗВІНЧАНО!

Сьогодні у часописі «Мета»:

2-3 стор.

Митрополит Ігор відвідав рідне село бл. свмч. Олексія Зарицького

20-ліття ієрейських свячень владики Венедикта

4-6 стор.

У соборі в Німеччині виставлять для поклоніння хітон Ісуса Христа

Листоноші Тель-Авіва відмовилися доставляти християнські Біблії, що містять Новий Завіт

7-8 стор.

Новий нунцій Папи Римського про надання УГКЦ статусу патріархату, про беатифікацію митрополита Шептицького та чи приїде до нас Папа

Як відрізнити смертний гріх від повсякденного?

9-10 стор.

Історія одного покликання

Чи існує справжній образ Ісуса Христа?

Важкі питання: Як Бог може бути єдиним і в той же час Трійцею?

11-12 стор.

Заробітчанська хвиля. Як ті, що у вічності, дякують за молитву

У США мусульмани і протестанти поклоняються одному Богу

В Афганістані не залишилося жодної християнської церкви

Заява Конгрегації у справах віровчення

про канонічний статус «самозваних підгорецьких греко-католицьких єпископів», отців Іллі Догнала (Eliáš DOHNAL), ЧСБВ, Маркіяна Гітюка, ЧСБВ, Методія Шпіржіка (Metodej ŠPIŘIK), ЧСБВ і Роберта Обергаузера (Robert OBERHAUSER)

1. Святий Престіл з глибоким занепокоєнням спостерігав за діяльністю, розпочатою отцями Іллею Догналом (Eliáš DOHNAL), ЧСБВ, Маркіяном Гітюком, ЧСБВ, Методієм Шпіржіком (Metodej ŠPIŘIK), ЧСБВ, і Робертом Обергаузером (Robert OBERHAUSER), які, будучи виключені з Василіянського Чину св. Йосафата, згодом самопроголосили себе єпископами Української Греко-Католицької Церкви. Згадані священнослужителі своєю впертою поведінкою продовжують виступати проти церковної влади, завдаючи моральної і духовної шкоди не тільки Василіянському Чину святого Йосафата й Українській Греко-Католицькій Церкві, але й Апостольському Престолу та цілій Католицькій Церкві. Все це спричиняє розділення та неспокій поміж вірними. Вищеназвані священнослужителі, створивши групу підгорецьких «єпископів», нещодавно намагались отримати від компетентної цивільної влади своє визнання і подальшу реєстрацію як «Українська Правовірна Греко-Католицька Церква».

2. Представники Церкви на різних рівнях від самого початку цих сумних подій марно намагались переконати їх не займатися діяльністю, яка, серед всього іншого, може ввести в оману вірних – що так і сталося з деякими з них.

3. Святий Престіл, який дбає про захист єдності і миру Христового стада, сподівався, що вищеназвані священнослужителі покаються і незабаром повернуться до повного сопричастя з Католицькою Церквою. На жаль, останні події, а саме – невдала спроба державної реєстрації «підгорецької» групи під назвою «Українська Правовірна Греко-Католицька Церква» – показали їхню впертість.

4. Отож, задля охорони спільного добра Церкви і спасіння душ, взявши до уваги те, що самозвані підгорецькі «єпископи» не подають ніяких ознак розкаяння, а продовжують творити сум'яття і заколот у спільноті вірних, особливо наклепами на представників Святого Престолу і місцевої Церкви та запевненнями, що Найвища Влада Церкви володіє документацією, яка мала би підтвердити повну дійсність їхнього єпископського свячення,

Конгрегація у справах віровчення

приймаючи прохання, подане церковною владою Української Греко-Католицької Церкви, а також іншими декастеріями Святого Престолу, вирішила даною заявою повідомити вірних, особливо з країн походження цих священнослужителів-самозванців «єпископів», про їх теперішній канонічний статус.

5. Ця Конгрегація, повністю відмежовуючись від дій згаданих самозваних «єпископів» і від їхніх вищенаведених неправдивих заяв, формально заявляє, що не визнає дійсності їхніх єпископських свячень і всіх тих свячень, котрі від них пішли чи походять. Крім того, нехай буде відомо, що за своїм канонічним статусом чотири згадані самозвані «єпископи» є екскомунікованими відповідно до кан. 1459 §1 Кодексу Канонів Східних Церков (ККСЦ), оскільки вироком другої інстанції Звичайного Трибуналу Української Верховно-Архієпископської Церкви від 10 вересня 2008 вони були визнані винними у злочинах, про які сказано в кан. 1462, 1447 і 1452 ККСЦ, тобто в злочинах незаконного присвоєння уряду; розпалюванні бунту і ненависті проти певних ієрархів і підбурюванні їх підлеглих до непослуху; а також злочині нанесення шкоди чийсь добрій славі через наклепницькі заяви.

6. Нехай також буде відомо, що назву «католицька», використовувану групами, не визнаними компетентною церковною владою, слід вважати порушенням закону і зловживанням, відповідно до кан. 19 ККСЦ.

7. Тому вірні є зобов'язані не приєднуватися до вищеназваної групи, оскільки вона, зі всіма канонічними наслідками, є позацерковним сопричастям, та покликані молитися за членів цієї групи, щоб ті розкаялися і повернулися до повного сопричастя з Католицькою Церквою.

З палацу Сант Уфіціо, 22 лютого 2012 року.

Вільям кардинал Левада,

Префект + Луїс Ф. Ладарія, ТІ

Титулярний архієпископ Тибіки, Секретар

**БЛАЖЕННІШИЙ СВЯТОСЛАВ ВІДВІДАВ
БЛАЖЕННІШОГО ВОЛОДИМИРА**

Нещодавно Блаженніший Святослав (Шевчук), Патріарх Української Греко-Католицької Церкви, відвідав у лікарні Блаженнішого Володимира (Сабодана), Предстоятеля Української Православної Церкви (МП). Братня зустріч відбулася з ініціативи Глави УГКЦ. Під час відвідин Предстоятель УГКЦ запевнив Предстоятеля УПЦ (МП) у постійній молитві за його швидке одужання.

ЗУСТРІЧ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА З ПАПОЮ

16 березня в Апостольському палаці Ватикану Святіший Отець Венедикт XVI прийняв на аудієнції Главу Української Греко-Католицької Церкви Блаженнішого Святослава (Шевчука). Під час зустрічі Блаженніший Святослав представив Святішому Отцеві динаміку розвитку УГКЦ за останній рік.

**ВІЗИТ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА
ДО НІМЕЧЧИНИ**

Нещодавній візит Глави Української Греко-Католицької Церкви Блаженнішого Святослава (Шевчука) до Німеччини був дуже вдалим. Про це зазначив в інтерв'ю о. Іван Мачужак, канцлер Апостольського екзархату в Німеччині та Скандинавії. За словами о. Івана, «метою цього візиту було, зокрема, відвідати церковну й політичну верхівку німецької держави». «Наша Церква не тільки в церковному, а й у суспільному житті відіграє дуже важливу, а б навіть сказав, провідну роль», – запевняє канцлер. Крім того, на його думку, зараз ситуація в Україні є не найкраща.

**ПРОЩА ДО МАРІЙСЬКОГО ВІДПУСТОВОГО
МІСЦЯ В М. ЛЮХАН**

У п'яту неділю Великого посту (за новим стилем) вірні спархії УГКЦ Покрови Пресвятої Богородиці в Аргентині взяли участь у прощі до Марійського відпустового місця в містечку Люхан. Базиліка, в якій знаходиться чудотворна фігура Матері Божої, вважається національною святинею, а сама статуя – покровителькою Аргентини.

**ВІДВІДИНИ ДУШПАСТІРЯМИ УГКЦ
ПРИЛУЦЬКОЇ ВИПРАВНОЇ КОЛОНІЇ**

24 березня о. Костянтин Пантелей, керівник Відділу УГКЦ з душпастирства у пенітенціарній системі України, та о. Роман Пушка разом із волонтерами з Києва зустрілися з неповнолітніми вихованцями Прилуцької виправної колонії. Юнакам розповіли про значення Хрестопоклонного тижня Великого посту, а згодом усі разом помолитися Хресну дорогу. Два вихованці колонії прийняли святе таїнство Хрищення.

**МОЦІ БЛАЖЕННОГО СВЯЩЕННОМУЧЕНИКА
МИКОЛАЯ В ТЕРНОПОЛІ**

З 21 до 25 березня у храмі Матері Божої Неустанної Помочі в Тернополі перебували моці блаженного священномученика Миколая (Чарнецького). Тутешні вірні стояли у черзі, щоб поклонитися мощам блаженного. Сама реліквія постійно знаходиться у церкві св. Йосафата у Львові.

Великопісні реколекції очолив владика Степан (Меньок), екзарх Донецько-Харківський УГКЦ. У духовних науках архиєрей зачепив моральні теми, важливі для життя християнина. Також владика двічі виступив на місцевому телебаченні, а 23 березня зустрівся із вчителями трьох шкіл Східного масиву Тернополя.

**«ЩОБ МОГТИ ЗАХИЩАТИ УКРАЇНУ, ТРЕБА ЇЇ
ЛЮБИТИ», – ВЛАДИКА МИХАЇЛ**

22 березня владика Михаїл (Колтун), керівник департаменту Патріаршої курії у справах силових структур України, взяв участь в урочистих зборах, присвячених 20-й річниці створення Внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України. Захід провело Управління Західного територіального командування.

**СЕМІНАРИСТИ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ВІДВІДАЛИ
УСТАНОВИ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СИСТЕМИ**

У Хрестопоклонний тиждень семінаристи Івано-Франківської духовної семінарії УГКЦ провели моління Хресної дороги для жінок у Чернігівській виправній колонії та для курсантів Чернігівського юридичного коледжу Державної пенітенціарної служби України. Подорож семінарійного музичного гурту «Глорія» у складі братів Миколи Мудрика, Ігоря Сачкова, Юрія Босчка, Віталія Паламаря та Василя Штангрета стала можливою з благословення ректора Івано-Франківської духовної семінарії протоєрея Олександра Левицького та за сприяння служби ув'язнених жінок при храмі св. Миколая Чудотворця на Аскольдовій могилі.

ПРИЗИ ЗА КРАЩІ ТВОРИ ПРО ПАТРІАРХА ЙОСИФА

Смартфон і музичні програвачі отримали учні тернопільських шкіл за твори на тему «Мої враження після перегляду фільму «Патріарх». Документальну стрічку транслювали в Тернополі в українському домі «Перемога» в рамках святкування 120-ї річниці від дня на-

(Закінчення на 3 стор.)

20-ліття ієрейських свячень владика Венедикта

Наприкінці березня Преосвященний Венедикт, єпископ-помічник Львівської Архиепархії, святкував 20-ліття ієрейських свячень. З цієї нагоди 25 березня в Митрополитичному соборі св. Юра ювіляр відслужив урочисту Архиєрейську Боже-ственну Літургію. В часі проповіді архиєрей, зокрема, зазначив: «Час посту – це час, який усуває перешкоди на шляху до джерела любові – до Бога. Дуже часто людина має намір радикально та докорінно змінити своє життя, однак без Божої допомоги не в силі це зробити. Постійне уповання на Бога та на Його милосердя, як ми це бачимо на прикладі св. Івана Лівничника, який у покорі невтомно працював

над своїм духовним зростом, – це шлях духовного вдосконалення кожного з нас».

На завершення Боже-

ственної Літургії Преосвященний владика-ювіляр подякував усім присутнім за привітання і за спільну молитву у цей пам'ятний

для нього день, та в особливий спосіб подякував Господеві за отриманий дар священства.

Колектив архиєпархіяльного часопису «Мета», котрий є одним із підрозділів Курії Львівської Архиепархії, щиро вітає Вас, Преосвященний владико, з ювілеєм Вашого пастирського служіння на Господній ниві. Бажаємо Вам міцного здоров'я, духовної радості, сили духу та витривалості у Вашому архиєрейському служінні. Хай Пресвята Богородиця буде Вашою постійною опікункою, а преподобний Венедикт – щирим супутником по всі дні Вашого життя.

Прес-конференція з нагоди оприлюднення «Заяви» Конгрегації у справах віровчення

Днями відбулася прес-конференція з нагоди оприлюднення Заяви Конгрегації у справах віровчення Апостольського Престолу про канонічний статус «самозваних підгорецьких греко-католицьких єпископів». У прес-конференції взяли участь Високопреосвященний владика Ігор (Возьняк), Архиепископ і Митрополит Львівський УГКЦ; Преосвященний владика Венедикт (Алексійчук), єпископ-помічник Львівської архиепархії УГКЦ; Преосвященний владика Михаїл (Колтун), єпарх Сокальсько-Жовківський УГКЦ; о. Орест Вільчинський, керівник інформаційного проекту «Католицький Оглядач»; о. Сергій Ковальчук, канцлер Львівської архиепархії УГКЦ.

Під час розмови з пресою Високопреосвященний владика Ігор, коментуючи «Заяву», зокрема, сказав: «Вони використовують назву «Українська греко-католицька правовірна церква». Такої назви немає взагалі і вони з Католицькою Церквою не мають нічого спіль-

ного, – не тільки з Українською Греко-Католицькою Церквою, а й з Латинською Церквою, бо вони поставлені поза Церкву».

– Також цей декрет, – додав Високопреосвященний Митрополит Львівський, – закликає вірних не приєднуватись до цієї групи, оскільки вона зі всіма канонічними наслідками є позацерковним сопричастям. Це є окрема група, яка собі утворилася і діє собі на свій спосіб і подобу.

– Рівень цієї заяви є найвищий, – у свою чергу наголосив канцлер Львівської архиепархії о. Сергій Ковальчук. – Цією заявою Римський Апостольський Престіл ще раз підтвердив свою чітку позицію, що ця група намагається отримати у компетентної української цивільної влади своє визнання, при цьому використовуючи назву католицька. Саме проти цього виступає Конгрегація у справах віри Апостольського Престолу, яка вказує, що назву «католицька» їм не можна використовувати.

Далі канцлер продовжив:

– Друга річ, яка є дуже важливою, це те, що свячення даних осіб є неправосильними, тобто їх немає взагалі. Конгрегація знову ж заявляє, що ці особи не мають єпископських свячень. Таким чином усі так звані «священіччя свячення», які вони надають іншим так званим «священникам», є неправосильними, тобто це є особи, котрі лише одягнені у священніччя ризи і вводять в оману наших вірних, тобто греко-католиків.

– Те, що ми маємо цю «Заяву» Конгрегації у справах віровчення, є дуже важливим, щоб ми усвідомили, що це – обман, це є неправда. Ми, яка Церква, вболіваємо і молимося за тих людей, які обманом туди потрапили. Наше завдання, як Церкви, є свідчити про цю правду, правду віри, через яку ми приходимо до Господа, – завершив представлення цього документу Преосвященний владика Венедикт, єпископ-помічник Львівської Архиепархії УГКЦ.

Близько 300 учасників взяли участь у нічній прощі родин мігрантів

24-25 березня у приміщенні конференц-зали Митрополитичного собору св. Юра відбулася зустріч родин мігрантів, яка завершилася нічною пішою прощеною до Страдча. Зустріч організована Пасторально-місійним відділом УГКЦ та референтурою у справах

мігрантів та іммігрантів Львівської архиепархії.

У зустрічі прочан взяло участь близько трьох сотень паломників із Львівської, Івано-Франківської, Тернопільської та Закарпатської областей. Прошу благословив Високопреосвященний Архиепископ та Митрополит Львівський Ігор. У напутньому слові, переймаючись долею українського народу за кордоном, владика просив завжди згадувати у своїх молитвах мігрантів, особливо тих, котрі перенесли великі терпіння, та тих, котрі не повернулися живими до рідної домівки. Прошею опікувався духівник для мігрантів Львівської архиепархії о. Любомир Гладюк та голова молодіжної комісії Львівської архиепархії УГКЦ о. Тарас Фітьо.

Повідомила Іванна РИЖАН

Вулицями Львова пройшла молитовна Хресна хода

У Хрестопоклінну неділю вулицями Львова пройшла молитовна Хресна дорога, яку організувала Львівська Архиепархія УГКЦ. Очолив цей страшний похід Високопреосвященний Архиепископ і Митрополит Львівський владика Ігор. Цього року у ньому взяли участь понад 30 тис. осіб. Серед них – духовенство, монашество, студенти Львівської духовної семінарії Святого Духа, представники влади міста та області, ректори львівських вищих навчальних закладів та чисельна кількість вірних, які у молитві бажали пережити з Христом його дорогу до Воскресіння через Голготу.

Вже стало доброю традицією протягом страсного шляху львівськими вулицями доручати нести хрест визначним особам міста Львова. Цього року нести по черзі маленький дерев'яний хрест мали нагоду представники інтелігенції міста Лева.

Молитовними роздумами під час «Дороги відкуплення» провадили отці Львівської провінції Чину отців-редемптористів. Оскільки наступний 2013-й рік для отців-редемптористів в Україні є ювілейним, адже виповнюється 100 років від часу, коли 27-го травня митрополит Андрей Шептицький та Генеральний уряд редемптористів підписали угоду про заснування редемптористського монастиря в

Галичині, з нагоди цієї дати саме отцям Чину Найсвятішого Ізбавителя випала честь молитовно очолити цьогоріч цей хресний похід.

Молитва розпочалася о 15.00 перед храмом Архистратига Михаїла (вул. Винниченка) і тривала понад три години, завершившись перед Архикафедральним собором св. Юра. Протягом Хресної дороги на чотирнадцятьох молитовних зупинках відбувалися читання Євангелія; відтак представники монашества виголошували духовні науки, які стосувалися хреста Господнього і його значення у житті християнина, відношення людини до Бога, єдності у християнській спільноті і поза нею тощо.

Завершальну науку перед собором св. Юра виголосив Високопреосвященний Митрополит Львівський Ігор, подякувавши усім за спільну молитву, після чого разом з громадою міста відмовив молитву за прославу слуги Божого Андрея Шептицького, а відтак уділив усім присутнім архипастирське благословення. Опісля великий дерев'яний хрест, який по черзі несли представники громадськості Львова, був піднесений на подвір'ї перед храмом, аби всі вірні могли прикластися до стіп хресного знамення.

Прес-служба Львівської Архиепархії

Високопреосвященний владика Ігор відвідав рідне село бл. свмч. Олексія Зарицького

25 березня, у рамках святкування 100-ї річниці від дня народження бл. свмч. о. Олексія Зарицького, до парафії св. безсребреників Косми і Дам'яна с. Більче Миколаївського р-ну, де народився і зростав теперішній новомученик УГКЦ, завітав Високопреосвященний владика Ігор (Возняк), Архиепископ і Митрополит Львівський. Урочистість розпочалася з велелюдної та яскравої зустрічі місцевими жителями й духовенством свого Митрополита. Відтак о. Михайло Коцуровський, синкел Стрийської єпархії, приві-

тавши ієрарха, запросив очолити Архиерейську Божественну Літургію, в якій взяли участь понад два десятки священнослужителів з Львівської та Тернопільської архиепархій і Стрийської та Самбірсько-Дрогобицької єпархії.

Важливим буде зазначити, що це – перший після проголошення Львівської митрополії УГКЦ офіційний візит Митрополита Ігоря на територію Стрийської єпархії.

Прес-служба
Стрийської єпархії

Місії тверезості на Яворівщині

«Щоб зрозуміти любов Бога до людини, ми повинні спершу зрозуміти суть та справжню гідність людини» – таким закликком розпочалися реколекційні науки підкомісії «За тверезість життя» УГКЦ на Яворівщині. Реколекції провадив диякон Андрій Павлів у період з 21 по 23 березня у яворівському храмі св. Юрія та храмі Собору св. Івана Христителю села Коти Яворівського протопресвітерату.

Протягом трьох днів, разом із спільними молитвами, хресною дорогою та цікавими і пізнавальними науками, вірні мали можливість осмислити вартість людського життя у рамках нелегкого сьогодення, зрозуміти, що правдиве щастя та визволення від залежності дає лише Бог.

«Сьогодні так важливо дати людям добрий приклад, альтернативу до їхнього іноді «позахристиянського життя», нала-

штувати їх на добрий шлях та щоб чинили добрі вчинки», – зазначив о. Володимир Гавриленко, пресвітер храму св. Юра. Завершилися ре-

колекції запровадженням на парафіях «Золотих книг тверезості», у котрих вірні разом з отцем Володимиром склали присяги тверезості.

В рамках цієї місії диякон також мав зустріч з учнями 9-11 класів середньої загальноосвітньої школи №2 та гімназії ім. Осипа Маковея міста Яворів, для яких провів профілактичні семінари на тему: «Алкоголь та правда про нього». Учні з неприхованою цікавістю розпитували про шкоду алкоголю на здоров'я людини.

Повідомив диякон
Андрій ПАВЛІВ

родження Патріарха УГКЦ Йосифа (Сліпого). Колегія журі серед поданих творів вибрала три найкращих.

120-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ПАТРІАРХА ЙОСИФА НА ДЕРЖАВНОМУ РІВНІ

Верховна Рада України постановила відзначити на державному рівні 120-річчя від дня народження Патріарха Української Греко-Католицької Церкви Йосифа (Сліпого). Як передає кореспондент УНІАНу, за ухвалення відповідної постанови проголосував 361 народний депутат з 412, зареєстрованих у сесійній залі. Заходи з відзначення 120-річчя Патріарха Йосифа відбуватимуться протягом всього поточного року.

ОПІКА НАД ЕМІГРАНТАМИ В ІСПАНІЇ

На запрошення Апостольського візитатора для українців в Італії та Іспанії владика Діонісія (Ляховича) і параха Мадрида о. Івана Липки Патріарша катехитична комісія, Комісія УГКЦ у справах родини та Катехитично-педагогічний інститут УКУ провели 16-18 березня низку заходів для українських емігрантів у Мадриді. Згодом УГКЦ проведе літній табір для дітей та підлітків і реколекції для родин українців в Іспанії.

В АВСТРАЛІЇ ПОМЕР О. ІВАН ШЕВЦІВ

21 березня на 86-му році життя відійшов у вічність священник УГКЦ Іван Шевців, який понад півстоліття душпастирював в Австралії. Отець Іван відійшов до Бога у присутності сестер-василіянок монастиря в Лідкомбе. Місцевий парах о. Симон встиг записати о. Івана, підготувавши його до зустрічі із Всевишнім. Згодом за покійним священнослужителем він відправив панахиду.

ДЕНЬ ДУХОВНОЇ ВІДНОВИ ДЛЯ ДРУЖИН СВЯЩЕНИКІВ

У стінах Львівської духовної семінарії Святого Духа 17 березня відбулись одноденні Великопісні реколекції для дружин священників. Такий день духовної віднови організувала та провела Патріарша комісія з питань євангелізації у співпраці з Львівською комісією з питань євангелізації в рамках проекту «Євангелізаційні зустрічі для священників та членів їхніх сімей».

ПРЕДСТАВНИК УГКЦ НА «КРУГЛОМУ СТОЛІ» В АСТАНІ

16-17 березня в столиці Казахстану Астані в рамках Перших міжнародних Шевченківських читань відбувся круглий стіл на тему «Східна діаспора в контексті сучасних культурно-історичних та громадсько-політичних процесів у пострадянських країнах». Круглий стіл пройшов у приміщенні Євразійського національного університету імені Л.Гумільова. Організаторами заходу виступили Посольство України в Республіці Казахстан, Євразійський національний університет ім. Л.Гумільова, Республіканське об'єднання «Рада українців Казахстану» та інші громадські організації. У засіданні круглого столу взяв участь о. Василь Говера, Апостольський делегат для греко-католиків у Казахстані та Середній Азії.

РЕКОЛЕКЦІЇ ДЛЯ МИРЯН «БОЖЕ СЛОВО В ЖИТТІ ХРИСТІЯНИНА»

15-18 березня в реколекційному домі Згромадження сестер-служебниць в м. Надвірна, що на Івано-Франківщині, відбулися чергові реколекції для мирян «Боже слово в житті християнина». Завданням цих реколекцій було допомогти учасникам відкрити для себе цінність Божого слова, яке є основним джерелом нашої віри, та заохотити до щоденного читання його у своїх родинях.

БІБЛІЙНИЙ СЕМІНАР ДЛЯ ПРОВІДНИКІВ БІБЛІЙНИХ ГУРТКІВ УКРАЇНИ

16-18 березня в Реколекційно-відпочинковому центрі Львівської архиепархії УГКЦ, що в Брюховичах, відбувся Біблійний семінар для провідників біблійних гуртків України. Програма заходу передбачала чотири тематичні зустрічі, які ґрунтувалися на детальному аналізі книги Йони. Крім того, учасники читали вибрані тексти Святого Письма, працювали в групах, спільно молилися.

ОНЛАЙН-ТРАНСЛЯЦІЯ БОГОСЛУЖІНЬ У КИЄВІ

18 березня отці-василіяни розпочали онлайн-трансляцію Богослужінь із храму св. Василя Великого (м. Київ). Як повідомив місцевий настоятель о. Василь Тучапєць, ЧСВВ, св. Літургії транслюватимуться на офіційному веб-порталі Василянського чину св. Йосафата щонеділі та кожного свята.

РЕКОЛЕКЦІЇ У КАЗАХСТАНІ

12-15 березня в Караганді відбулися реколекції та зустрічі священників із монахинями, які душпастирюють і трудяться в Казахстані. У зустрічі взяли участь усі священники, які служать у цій республіці: з Караганди, Астани, Павлодара, Алмати та Сатпасава, а також сестри-служебниці Непорочної Діви Марії, які трудяться в парафії у Караганді та в Апостольській нунціатурі в Астані.

ЗА ОСТАННІ ДВА РОКИ КАТОЛИКІВ ПОБІЛЬШАЛО НА 15 МЛН.

ЗАТЕ ПОМЕНШАЛО МОНАХИНЬ

Таким чином кількість католиків у світі складає зараз 1 млрд 196 млн людей. Ці дані містяться у ватиканському «Щорічнику» за 2012 рік, представленою 10 березня Папі Римському Венедикту XVI державним секретарем Ватикану кардиналом Тарчізіо Бертоне. Найбільшу кількість нових adeptів Римо-Католицької Церкви відзначено в Африці та Південно-Східній Азії, у той час як в Європі та Південній Америці зафіксовано зменшення кількості католиків, зазначено в комюніке папської прес-служби.

У виданні подаються також статистичні дані про ситуацію з парафіянами у всіх 2996 єпархіях РКЦ на планеті. Зокрема, підтверджується тенденція до зростання кількості священнослужителів на чолі з єпископами, що відзначається з 2000 року. Всього у світі налічується 412 тис. 236 католицьких священників у порівнянні з 410 тис. 593 у 2010 році. Проте на Старому континенті їхня кількість зменшилася на 905 осіб. Таке ж явище характерне і для монахинь, кількість яких знизилася в світі майже на 8 тис. сестер.

Натомість за останнє п'ятиріччя відзначено 4%-ве зростання слухачів католицьких духовних семінарій, підкреслюється у «Щорічнику».

Експрес-online

КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА США ВИСТУПАЄ ПРОТИ ВІЙНИ З ІРАНОМ

До дипломатичної активності замість збройної інтервенції в Ірані закликали католицькі єпископи США. Від імені єпископату до держсекретаря Гіларі Клінтон звернувся єпископ Річард Пейтс, відповідальний у Конференції єпископів за роботу задля справедливості й миру.

Католицька Церква в США дуже стурбована ескаляцією риторики, політичної напруженості та спекуляціями щодо використання американської армії в Ірані. У посланні звернуто увагу на відсутність доказів безпосередньої загрози США та їх союзникам з боку Ірану.

Так само неприпустимим є і превентивний удар з боку Ізраїлю, – пише єпископ Пейтс. – Для того, щоб отримати моральне виправдання превентивної війни, необхідні дуже серйозні підстави, а тому насамперед належить вичерпати всі мирні засоби, серед яких – санкції, переговори і співробітництво з міжнародними організаціями. Американська Церква усвідомлює загрозу з боку Ірану у зв'язку з його ядерною програмою, але вважає, що оголошення війни зараз варто розцінювати як бездумний і безглуздий крок».

«З точки зору католицького вчення, використання сили завжди має бути останнім засобом», – нагадує єпископ у своєму зверненні.

Православие.Ru

СВЯТЕ ПИСЬМО І ХРЕСТ ЗАБОРОНЯТЬ НА ЄВРО-2012

Рішення керівництва Євро-2012 у Польщі заборонити на стадіонах християнську символіку розлютило фанатів-католиків. Невдоволені цією безглуздо-обурливою витівкою консервативні депутати кажуть, що недавно опубліковані Польською футбольною асоціацією інструкції зі списком предметів, які фанати можуть брати з собою на стадіон, включають у себе антикатолицьку і загалом антихристиянську заборону на Святе Письмо та хрестики. Протестувальники стверджують, що новий список заборонених предметів перейшов межу, помістивши Святе Письмо в категорію «Матеріали, які містять елементи расизму, ксенофобії, політики, релігії і пропаганди».

– Я категорично протестую і вимагаю прийняття якнайшвидших заходів щодо зміни цих правил, – написала депутат Ганна Собеска в листі до міністра спорту Яніни Мухи.

ПРОВІСНИК КІНЦЯ СВІТУ ОГОЛОСИВ, ЩО ПОМИЛЯВСЯ

Американський проповідник Гарольд Кемпінг, який витратив мільйони доларів на поширення своїх провіщень про апокаліпсис, який насувається, оголосив, що помилявся, називаючи дати другого пришествя Ісуса Христа. «Повинен відверто визнати, що у нас немає нових свідощів, які би вказували на швидкий кінець світу, – написав він у зверненні до послідовників. – І хоча називають різні дати, я втратив до цього інтерес».

Г.Кемпінг, якому зараз 90 років, вперше передбачив кінець світу в 1992 році. Згодом він кілька разів переносив цю дату. Горє-провидець, який зараз перебуває у госпіталі після перенесеного інсульту, ще до недавніх пір продовжував передрікати кінець світу через веб-сайт і свою щотижневу радіопрограму. Особливо активно він запевняв, що все буде скінчено 21 травня 2011 року.

Поза цим, багато послідовників Кемпінга розчарувалися в його прогнозах, особливо ті, хто в очікуванні швидкого апокаліпсису віддав всі свої заощадження на добродійність і звільнився з роботи.

У соборі в Німеччині виставлять для поклоніння хітон Христа

З 13 квітня по 13 травня в соборі німецького міста Трір для публічного поклоніння виставлено священну туніку Ісуса Христа, яка зберігається тут у спеціальному реліктарії. Своїм спеціальним представником на церемонії виставлення святині Папа Римський Венедикт XVI призначив префекта Конгрегації у справах єпископів кардинала Марка Уеллета.

Цьогорічне поклоніння ризи Христовій приурочене до 500-ї річниці започаткування традиції публічних поклонінь святині, перше з яких відбулося в 1512 році. Відтоді реліквія виставлялася для поклоніння 16 разів (востаннє – в 1996 році).

У 1960-1975 рр. Трірський собор зазнав капітальної реставрації, після чого туніку Христа почали зберігати в спеціально побудованій для

цього каплиці. З тих пір регулярно, кілька разів у рік, без попереднього оголошення виставлено священну туніку Ісуса Христа, яка зберігається тут у спеціальному реліктарії. Своїм спеціальним представником на церемонії виставлення святині Папа Римський Венедикт XVI призначив префекта Конгрегації у справах єпископів кардинала Марка Уеллета.

Цьогорічне поклоніння ризи Христовій приурочене до 500-ї річниці започаткування традиції публічних поклонінь святині, перше з яких відбулося в 1512 році. Відтоді реліквія виставлялася для поклоніння 16 разів (востаннє – в 1996 році).

гом кількох століть. Святиню витягли з укриття в 1512 році на прохання імператора Максимиліана.

Вчені, які в різні роки досліджували хітон Христа, сходяться на думці, що святиня належить до I століття. Дослідження, які проводилися в 1890-1891 рр., свідчать,

що одягання Ісуса Христа виконано з лляної тканини коричневого кольору, на ньому немає швів. Інша експертиза ствердила, що на хітоні виявлено той же склад рослинного пилку, що й на Туринській плащаниці.

Седмица.Ru

Американський політик ударив

Великий суспільний резонанс спричинив виступ сенатора від Республіканської партії США Джеймса Інхоуфа в одному з християнських реаліті-шоу. Річ у тім, що Інхоуф представляє в Сенаті інтереси віруючих американців і є запеклим противником науки про клімат. Його авторству належить нашуміла книга під назвою «Як змова глобального потепління загрожує нашому майбутньому».

Днями, звертаючись до християнської молоді, сенатор Інхоуф знову виступив з різкою критикою прибічників теорії глобального потепління, навівши на підтвер-

дження своїх слів цитату з книги Буття: «Поки Земля існує, буде час сіяти і час збирати, буде холод і тепло, зима і літо, день і ніч» (Бт. 8, 22). Інхоуф заявив, що Бог продовжує існувати, а значить, з людського боку є великою самовпевненістю вважати, нібито люди здатні змінити створені Богом умови проживання на планеті. Інхоуф вважає просто обурливими плани людей з боротьби зі зміною клімату, оскільки, на його думку, ця зміна є частиною Божого промыслу.

Противники сенатора тут же відреагували, заявивши, що віра Інхоуфа в Бога

Словом Божим по

не повинна заперечувати науку про клімат. За словами опонентів, зміна клімату є об'єктивною реальністю, а у Святому Письмі немає ні слова, яке би підтверджувало або спростувало його теорію.

Якщо на цьогорічних виборах республіканці отримають у Сенаті більшість, то Джеймс Інхоуф, найімовірніше, займе посаду голови комітету Сенату з довкілля. Опоненти сенатора вважають, що людина, яка за допомогою Біблії намагається суперечити всім точним наукам, не повинна займати такий важливий пост. Вони побоюються, що

кліматології

інтерпретації укрій правого сенатора укріплять негативізм певної частини суспільства стосовно настільки важливого зараз питання глобального потепління.

Президентом Німеччини став колишній протестантський пастор

18 березня новим Президентом Німеччини обрано протестантського теолога і колишнього пастора Йоахіма Гаука. За 72-річного безпартійного політика, відомого правозахисника в колишній НДР, проголосувала абсолютна більшість членів Федеральних зборів – спеціального конституційного органу, скликаного для виборів глави Німецької держави.

Йоахім Гаук змінив на посаді президента Німеччини Крістіана Вульфа, який подав у відставку 17 лютого після низки скандалів. Його звинувачували, зокрема, в тому, що він, будучи прем'єр-міністром федеральної землі Нижня Саксонія, взяв на дружину у знайомого підприємця на пільгових умовах великий кредит на купівлю будинку.

Професійна ворожка стала християнкою

У минулому житті Галина вважалася професійною ворожкою і навіть цілителькою. До неї регулярно вишикувалася черга зі страждених, які бажали «приворожити» нареченого чи «навести уроки» на суперницю. Спочатку австралійський бізнес був дівиною до душі: вона охоче приймала людей, а сама підвищувала свою «кваліфікацію» у відомих відьом та чаклунів. Сьогодні ж фотографії з її минулого – частина її історії. Тепер до всього, що відбувалося на тих, на перший вигляд, нешкідливих фото, вона ставиться з огидою. Ось на одному зі

знімків, наприклад, Галина, бере участь в обрядах вуду. По той бік фотографії – все по-справжньому: і ритуальне жертвоприношення у вигляді півня, і магичні заклинання, і окроплювання обрядовою кров'ю.

Те, що довелося пережити і бачити Галіні, можна переказати лише на сторінках товстої книги. Але вона вдається в подробиці не любить; каже, що сьогодні у неї – інше життя, причиною якого – сам Бог. Молода жінка нещодавно почала відвідувати євангельську церкву і прийняла водне хрещення. Тепер свою настільну книгу – Біблію – вона

практично не випускає з рук. Галина жадібно читає Святе Письмо, відвідує богослужіння. Разом з нею почали приходити до церкви і троє дочок.

Буквальне переродження Галіни наробило багато шуму серед колишніх її соратників по окультизму. Деякі задумалися над сенсом життя, інші дивуються, як талановита віщунка покинула такий прибутковий бізнес. Але Галина не обертається назад. Нещодавно вона вирішила взагалі очистити свій будинок від нечистоти, знищити всі свої окультичні причиндалля. Причому так, щоб їх уже ніхто більше

не використав. Тепер у планах у християнки Галіни – допомогти колишнім однодумцям знайти шлях до спасення.

Джерело: CNL-NEWS

Знайдено рукопис євангелія, який, можливо, написав апостол Варнава

Турецькі фахівці намагаються з'ясувати автентичність знайденого два роки тому т. зв. «Євангелія від Варнави» – рукопису про життя і діяння Ісуса Христа, написаного нібито цим апостолом, засновником Кіпрської Церкви. Після цього Етнографічний музей Анкари планує виставити

згаданий рукопис на огляд публіки.

«Євангеліє від Варнави», писане на пергаменті, було вилучене митниками в аеропорту Турецької республіки Північного Кіпру ще в 2000 році. Після конфіскації рукопис протягом 12 років перебував у сховищі речових доказів турецького Управління безпеки, і тільки зараз після запити Етнографічного музею Анкари до генпрокуратури її передали вченим для дослідження та подальшої передачі до Етнографічного музею. Вивченням рукопису арамейською мовою зараз займаються науковці, і навіть Ватикан проявляє підвищений інтерес до цієї знахідки.

На даний момент факт приналежності тексту християнському святому Варнаві ще не доведений. «Наші фахівці змогли провести лише початко-

вий аналіз віку рукопису та його мови, а більш точні дані будуть лише після того, як за дослідження візьмуться представники академічних кіл», – зазначив керівник департаменту музеїв Головного управління у справах культурних цінностей та музеїв Туреччини Зюлькуф Ілмаз.

Питання існування оригінального тексту «Євангелія від Варнави» є досі відкритим. Варто зазначити, що в XVIII столітті та в 70-х роках ХХ століття вже були виявлені два манускрипти на італійській та іспанській мовах, в яких також розповідається від імені апостола Варнави про життя Ісуса Христа, однак проведені дослідження довели, що обидва рукописи є всього лише середньовічними підробками.

За знищення скульптури Христа вандал отримав 9 місяців ув'язнення

Севільський суд засудив вандала, який понівечив скульптуру Ісуса Великої Сили (Jesús del Gran Poder) в однойменній базиліці на площі Сан-Лоренсо в червні 2010 року, до 9 місяців ув'язнення (20 червня 2010 року, коли закінчувалася вечірня служба, обвинувачений, увійшовши до базиліки, в присутності парафіян перестрибнув через дерев'яну огорожу перед зображенням Христа і почав ламати скульптуру та рвати на

ній обличчя). Звинувачення Луїсу С. було пред'явлено за статтями: образа релігійних почуттів і нанесення матеріального збитку. Спочатку прокуратура вимагала 11-місячного тюремного терміну, але потім, взявши до уваги, що відповідач уже відшкодував парафії більшу частину завданого ним матеріального збитку, який становить 11.432 євро, прокурор зменшив термін на 2 місяці.

Згідно з промовою прокурора, Луїс страждав розладом психіки, який супроводжувався маніакальними ідеями, парафренією, проявами шизоїдної та нарцисичної особистості. Суд скасував раніше запропоноване обвинуваченому психіатричне лікування, вирішивши, що тепер у ньому немає необхідності.

Польща не хоче бути атеїстичною державою

Польська держава не має бути атеїстичною, ані, тим більше, анти-атеїстичною. Вона повинна боронити громадянські права і свободи всіх людей незалежно від того, чи вони вірять в Бога, чи не поділяють цієї віри – так написали у своїй заяві члени Парламентської групи у справах Католицького соціального вчення. Таку позицію зайняли послы і сенатори «у справі оборони Католицької Церкви і релігійних символів від атак зі сторони

різного роду світської влади Польщі».

У заяві наголошено, що останнім часом в державі посилюються атаки на Католицьку Церкву, прикладом чого можуть послужити «безпардонні заяви деяких політиків ліберальних, лівих, лівацьких і лібертинських поглядів». Доказом таких атак є, серед іншого, наприклад, спротив щодо встановлення хреста у столиці Варшаві, майбутня ліквідація «Церковного Фонду», а також різноманітні перешкоди стосовно викладання релігії у школах, заборона носити релігійні символи працівникам компанії PLL «LOT» та заборона принести на стадіони, де відбуватимуться матчі Євро-2012, хрестів та Біблій.

Послы і сенатори заявляють, що такі і подібні дії спонукають їх до «рішучого спротиву» і закликають усіх віруючих «не лякаться та відважно

користуватися своїми правами». «Бог, честь і Батьківщина залишаться для нас завжди найвищими цінностями, які ми не дозволимо в себе забрати», – відзначено у заяві.

Парламентська група у справах Католицького соціального вчення складається з 51 посла і сенатора польського парламенту.

За матеріалами: wiara.pl

Дівчина, ставши християнкою, була побита і вигнана батьками-індуїстами

Від Рехи – дівчини, яка кілька місяців тому стала християнкою, відреклися рідні батьки, які сповідують індуїстську релігію, та інші члени громади села

Нутанграм, що поблизу Калькутти в індійському штаті Західна Бенгалія. 12 березня Реху було побито і вигнано не тільки з рідного дому, але й із села тільки через те, що вона прийняла християнську віру. Кілька місяців тому Реха відвідала богослужіння в «Церкві Ходаеджамат» – храмі протестантської громади, і з тих пір вона регулярно відвідувала цю християнську церковну спільноту.

У відповідь члени родини облаяли й побили дівчину, будучи неспроможні змусити її зректися своєї віри у Христа. Вигнана з дому, дівчина знайшла притулок у одній християнській сім'ї, – інформує християнський портал КІРІОС.

Інциденти, пов'язані з наверненням у християнство колишніх індуїстів, відбуваються в країні й надалі. Так, 4 березня в Карнатаці поліція за-

арештувала баптистського пастора К.Манохара після того, як індуїстські екстремісти увірвалися на зібрання християн, побили віруючих і звинуватили пастора у нібито «примусовому і шахрайському» наверненні людей до християнства. Пастора також було побито і доставлено до відділення поліції в Анколі. Пізніше він, однак, був звільнений, оскільки суд визнав його невинним.

ЗАКЛИК ДО СПІЛЬНОЇ ДАТИ СВЯТКУВАННЯ ВЕЛИКОДНЯ

Заклик святкувати Великдень одночасно міститься у спільному документі німецького католицького єпископату та Конференції православних єпископів Німеччини. Це вже другий спільний їхній документ (темою першого було воскресіння, як центральне свято християн).

На думку католицьких та православних єпископів, логічним продовженням цього є спільне святкування Пасхи. У майже 30-сторінковому документі пропонується розібратися, в чому полягає різниця, а де є спільні моменти у дотриманні різними гілками християнства Великого посту, Страсного тижня, Пасхального тридення, Великоднього періоду і П'ятидесятниці. Глава екуменічної комісії німецького єпископату владика Герхард Людвіг Мюллер сподівається, що ця брошура сприятиме тому, в чому, на його думку, власне, і полягає екуменізм: спільному проповіданню християнської віри в секуляризованому світі.

Глава Єпископської конференції православних єпископів митрополит Августин (Константинопольський патріархат) висловив сподівання на швидке порозуміння у справі запровадження спільної дати Великодня: спільне святкування Пасхи стало би виразною ознакою єдності християн для всього світу.

ІЗРАЇЛЬСЬКА ПОШТА ВІДМОВЛЯЄТЬСЯ ВІД ПЕРЕСИЛОК БІБЛІЇ З НОВИМ ЗАВІТОМ

Листоноші з міста Рамат-Гане, що в передмісті Тель-Авіва, відмовилися доставляти до житлових будинків християнські Біблії, що містять Новий Завіт, стверджуючи, що доставка таких Біблій заборонена відповідно до єврейських законів Галаха.

Працівники Поштової компанії Ізраїлю отримали завдання роздати тисячі екземплярів Нового Завіту, перекладеного на іврит. Але ті відмовилися виконати завдання, пославшись на те, що поширення Нового Завіту може бути визнано незаконною.

– Ми завжди поширювали різноманітні листівки без проблем, незважаючи на те, чи згодні ми з їхнім вмістом, чи ні, – розповів один із працівників пошти. – Але цього разу – все по-іншому. Це – місіонерські матеріали, а у нас є закон, який забороняє це робити. Це не релігійне питання.

При цьому слід зазначити, що сам прозелітизм в Ізраїлі не є незаконним. Незважаючи на це, Поштова компанія Ізраїлю опублікувала в «Ynet News» неоднозначну заяву, в якій говориться: «Поштова компанія Ізраїлю є державною компанією, яка працює відповідно до Поштового закону, котрий зобов'язує її поширювати будь-яку поштову кореспонденцію. Таким чином, компанією здійснюватиметься доставка пошти відповідно до закону». А далі продовжується: «Неприйнятним є, що Поштову компанію Ізраїлю намагаються залучити до поширення місіонерських матеріалів серед єврейських жителів Ізраїлю. Ми повинні роз'яснити місіонерам, що закон забороняє це робити».

У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ ВВЕДЕНО ЗАБОРОНУ НА НОСІННЯ ХРЕСТИКІВ

Збираючись на роботу, християнам не варто одягати натільного хрестика, говорить у рішенні кабінету міністрів Великобританії, повідомляє «The Telegraph». У документі, що потрапив у розпорядження газети, говориться, що носіння хрестиків не є, мовляв, обов'язковою вимогою до віруючих християн, а тому працевластці можуть заборонити своїм працівникам їхнє використання. Крім того, працевластці можуть звільнити співробітників, які наполягатимуть на своєму праві носити хрестик.

Заява кабінету міністрів з'явилася на тлі судового процесу, в якому стюардеса «British Airways» Надя Евейда та медсестра Ширлі Чеплін намагаються довести факти дискримінації з боку своїх працевластців, які заборонили їм носити в робочий час хрестики. Жінки мають намір звернутися також до Європейського суду з прав людини. Як відзначає видання, право християн на носіння хрестика на роботі захищене 9-ою статтею Європейської конвенції з прав людини, де говориться про загальне право на свободу думки, совісті і релігії.

В АНГЛІЇ ХОЧУТЬ СКАСУВАТИ ВИЗНАЧЕННЯ «ЧОЛОВІК І ДРУЖИНА» ТА «МАТИ І БАТЬКО»

Власті Туманного Альбіону мають намір замінити на догоду содомітам словосполучення «чоловік і дружина» в офіційних документах «нейтральними» термінами «подруги» і «партнери», повідомляє «The Telegraph». Заміна неполіткоректних слів толерантними аналогами має відбутися в рамках кампанії з легалізації одностатевих шлюбів. Активісти руху на підтримку содомітів говорять також про проект внесення відповідних змін до закону про порядок розірвання шлюбу: за їхніми словами, існують ситуації, коли використання терміну «чоловік і дружина» для позначення «подружжя» є неприйнятним.

Також, за даними газети, в офіційних документах може бути заборонене використання словосполучення «мати і батько».

За офіційними даними, всі надруковані бланки документів з «нетолерантними» висловами будуть знищені і замінені новими, що потребуватиме значних витрат, але заради сексуальних збоченців влада Великобританії, як видно, готова на все.

НУНЦІЙ – ПРО РАСТАМАНІВ, ДИЯВОЛА ТА БЕАТИФІКАЦІЮ АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

Архієпископ Томас Галліксон – новий нунцій Папи Римського, шеф Ватиканської дипломатичної місії в Україні, розповідає, чому зтягується надання УГКЦ статусу патріархату та беатифікація митрополита Шептицького, чи може католик слухати Боба Марлі та чи приїде до нас Папа.

– Як сталося, що Ви, мешканець протестантських США, стали католиком?

– Заждіть – але ж майже 25% мешканців США є католиками! Католицька Церква – найбільша конфесія цієї держави, тож називати Сполучені Штати протестантською країною неправильно. Інколи США справді асоціюють із протестантизмом, але католицизм там є і завжди був на дуже міцних позиціях. Прізвище Галліксон – норвезького походження. Коли мій батько зустрів мою матір, яка походить з ірландсько-німецької родини, то вона була католичкою, а він – ні. І прийняти католицизм він вирішив ще до одруження.

– Що Вас найбільше вразило під час місії на Карибських островах?

– Моє перше призначення нунцієм було на острови Антигуа і Барбуда, де я служив понад шість років. Особливим був сам факт перебування там, серед багатьох народностей, суміші африканської, індіанської та китайської культур. Карибські острови є справді незвичайним регіоном, однак вони мають чимало спільного з рештою світу. Знаєте, людські проблеми у чомусь подібні – наприклад, там також є криза в сім'ї. Хоча з цим вони дають собі раду гірше, ніж скажімо, жителі західних країн...

– Не виникало проблем з місцевими віруваннями – наприклад, із культом вуду?

– Говорячи про вуду, варто починати з Гаїті. Але там служив свій нунцій, це не була моя «парафія». Іспаномовна частина мешканців Гаїті практикує подібні культури. Характерними ж для мого регіону були растамани. Справжня растаманська культура – дуже мирна і є просто альтернативним способом життя, хоча в ній присутні суперечливі моменти – наприклад, одяг чи зачіски. Неприємні випадки таки траплялися – люди, які

виглядали як растамани, хоча й були несправжніми представниками цієї культури, атакували представників Католицької Церкви. Це було пов'язане з їхніми психологічними проблемами. Але безсумнівно – подібне не стосується справжніх растаманів і шанувальників Боба Марлі (сміється).

– Яке місце України на католицькій мапі світу порівняно з тими ж Карибами?

– (Сміється) Католицька Церква ніколи не порівнює своїх дітей – всі вони рівні. Знаєте, батько й мати також не обирають улюбленців серед синів і доньок. Однак Католицька Церква в Україні – дуже особлива і, на мою думку, дуже важлива. Тут – найбільша у світі Католицька Церква східного обряду. Є й інші місця, де є католики східного обряду (наприклад, у США чи Канаді), але це – нечисленні меншини всередині значно більших конфесій. В Україні ж навпаки – домінують католицькою громадою є греко-католицька.

– Коли можна сподіватися візиту Папи Бенедикта XVI до України?

– Не знаю, чи можна очікувати візиту Святішого Отця, зважаючи лише на його вік. Він уже фізично не витримує таких навантажень і, певно, годі сподіватися, аби він подорожував так багато, як раніше. Його запрошували, але мені не відомо про його позитивну відповідь.

– Як Ви оцінюєте стосунки Святого Престолу з владою Віктора Януковича?

– Я не повинен цього оцінювати. На відміну від інших країн, що мають в Україні якісь інтереси (скажімо, Росії, Європейського Союзу чи його окремих членів), єдиним інтересом Святого Престолу завжди були та залишаються справедливість і найкращі умови для життя громадян. Ми підтримуємо процвітання та мир у суспільстві. Різні країни по-своєму реагують на

події в Україні чи навіть критикують їх, але Святий Престол не вписується у формат подібних політичних стосунків і ми не любимо нічиїх інтересів.

– Чи Віктора Януковича запросили до Ватикану?

– Він планував візит і мав прибути, здається, 5 чи 6 грудня. Ми готувалися до приїзду, але останнього моменту з якихось причин його було скасовано. А, можливо, перенесено.

– Ваше ставлення до надання УГКЦ статусу патріархату?

– УГКЦ хотіла б мати гідність патріархату. Відповідно до II Ватиканського собору, є дві можливості отримати такий статус. Одна з них – це рішення Екуменічної ради, в якій беруть участь єпископи з усього світу і Святіший Отець. А інша – рішення Папи Римського. Певно, не варто чекати, що незабаром відбудеться наступна Екуменічна рада, адже нещодавно ми святкували 50-ліття II Ватиканського собору (останній із соборів Католицької Церкви, тривав у 1962-1965 роках), а тому у цій справі слід чекати лише на рішення Папи.

– Як довго чекати?

– Не знаю. Востаннє це питання серйозно піднімали ще за часів блаженного Івана Павла II – думаю, з нагоди візиту кардинала Гузара на синод, коли він відвідав Святішого Отця. Після того ми спитали православний світ про його думку – він відреагував негативно. І на цьому наразі поставлено крапку. Молимося і чекаємо. Загалом Українська Греко-Католицька Церква має відповідну церковну владу й усі повноваження патріархату – все, крім, власне, формального статусу.

– Чи будуть беатифіковані Андрей Шептицький і Йосиф Сліпий?

– Сподіваюся цього. Церква працює над цим питанням, але я особисто не знаю, чи всю відповідну документацію переказали до Риму. Існує велика кіль-

кість праць Шептицького, котрі потрібно опрацювати, опублікувати й проаналізувати, – я не знаю, на якій стадії перебуває цей процес. Знаєте, щодо людей, які не написали так багато, цей процес проходить швидше... Але сподіваюся цього, особливо після того, як усе більше дізнаюся про його труднощі – він є великою людиною і особливим даром для Церкви.

– Папа Іван XXIII якось зауважив – мовляв, усі розумники цього світу разом із ватиканською дипломатією виглядають жалюгідно у світлі простоти Ісуса. Як Ви почуваєтеся, будучи водночас дипломатом, священником і християнином?

– Незабаром після прибуття до Києва я прочитав лекцію у Києво-Могилянській академії з порівняльного релігієзнавства. Тоді я зазначив: «Є речі, які ми вважаємо випадками історії – і я теж є певним випадком». Те, що століттями відбувалося у Західній Європі, призвело до того, що Святий Престол має інтернаціональний характер і власну місію у світовій дипломатії. Для нас дипломатія – це можливість проповідувати Євангеліє, і ми нею користуємося. Я – представник дипломатії не традиційної, а тієї, яку практикує Церква задля поширення основних цінностей, котрі поділяють народи всього світу, – правди, справедливості, людської гідності.

– Зло породжене лише людською природою чи диявол все ж таки є?

– Звісно, диявол справді існує. Загалом ми вважаємо, що людська природа гріховна. Наші прабабки зробили неправильний вибір і згрішили. Ми всі живемо у його наслідках і наша душа потребує спасення в Ісусі. І в Ньому, через Його кров, маємо змогу очиститись. Існує великий конфлікт – і кожен повинен вибирати. Коли забуваємо про Бога, ми завжди програємо.

Але, перебуваючи у Божій благодаті, ми спасенні. З Божого благословення можемо бути переможцями не тільки сьогодні чи завтра, а й назавжди.

– Ми можемо перемогти себе чи перемогти диявола?

– І одне, й інше. Господь переміг гріх і смерть. Диявол же є персоніфікацією... Одне з його імен, котре згадується у Святому Письмі, – наклепник. Це той, хто, зводячи наклепи (наприклад, кажучи, що з тобою все не так), може довести нас до відчаю. Але Ісус переміг і це.

– Чи в Україні дійде до порозуміння й об'єднання між греко-католиками та римо-католиками?

– Думаю, особливість кожної традиції збережеться. Часами між ними є напруга, але це знак, що обом слід чинити так, як казав Іван Павло II, – зцілити пам'ять. Слід зцілити вплив минулого, ще з перших років життя... Такі проблеми існують, наприклад, у родині, яка має погані спогади з часів II Світової війни, хоча це не обов'язково особисті

спомини. Найголовніше завдання для священників і єпископів – допомогти, аби люди, які мають не власні, а загальні уявлення, так звану пам'ять народу, відпустили їх. Люди повинні навчитися пробачати. Наприклад, хтось мене зранив, але я вже не тримаю зла на цю людину, хоча, скажімо, моя мама й надалі гнівається (сміється). Маму треба навчити пробачати. Адже я пробачив. Певно, саме так це має відбуватися і тут.

Довідка:

Архієпископ Томасові Едварду Галліксону – 62 роки. Народився у штаті Південна Дакота, США. У 26 років висвячений на священника. На дипломатичну службу Святого Престолу поступив 1985 року, був у місіях в Руанді, Австрії, Чехословаччині, Єрусалимі, Ізраїлі та Німеччині. Вперше Апостольським нунцієм, послом Ватикану, був на Карибських островах. У листопаді 2011 року вручив вірчі грамоти Апостольського нунція в Україні.

ЗІК

Патріархат УГКЦ добрий і для православних

Єпископ Богдан Дзюрах, секретар Синоду єпископів УГКЦ, адміністратор Патріаршої курії, поділився своїми думками щодо можливого статусу Патріархату для УГКЦ.

Статус Патріархату для УГКЦ не є суто почесним – це одна з умов кращого функціонування нашої Церкви і ліпшого виконання душпастирських функцій.

Є такий феномен – глобальний вимір Української Греко-Католицької Церкви. Актуальний статус не дає Главі Церкви можливості вповні огорнути опікою наші церковні структури і наших вірних поза Україною. Патріарший статус дозволить зміцнити єдність УГКЦ як всередині країни, так і поза межами нашої матірньої території.

Тут не йдеться про щось нове, а лише

про визнання Церкви такою, що вже дозріла до патріаршого устрою. Саме життя Церкви є ознакою її зрілості. Віримо, що Господь вкаже нам той, за словами теперішнього Папи Бенедикта XVI, «сприятливий час», коли буде довершено змагання поколінь греко-католицьких пастирів та вірян за визнання власного патріархату. Що ж стосується загалом визнання нових патріархатів, то в Католицькій Церкві це здійснюють або владою Вселенського Собору, або через рішення Святішого Отця.

Статус патріархату не повинен розсварити нас із православним світом, котрий мав би розглядати це як розвиток Христової Церкви. Ми в УГКЦ тішимося кожною доброю новиною, що супроводжує життя

православних в Україні чи поза її межами. І якщо є таке ж зичливе наставлення з боку православного світу, то у справі проголошення патріархату ми сподіваємося на їхнє розуміння як свідчення гармонії всередині християнської Церкви, адже патріарший статус свідчитиме про зрілість не лише УГКЦ, а й християнства в Україні. У цій справі все залежатиме від щирості у ставленні одні до одних, – братерського, євангельського, християнського. Якщо ж будуть присутні інакші елементи – людські чи політичні, – певні труднощі можуть з'явитися. Але Церква повинна показувати добру волю, відкидаючи кон'юнктурний дріб'язок.

zik.ua

Як відрізнити смертний гріх від повсякденного?

НА ПИТАННЯ ЧИТАЧІВ ВІДПОВІДАЄ СЛУЖБА «РАДІО ВАТИКАНУ»

«Смертний гріх, – вчить «Катехизм Католицької Церкви», – руйнує любов у людському серці тяжким порушенням Закону Божого; він відвертає людину від Бога, який є її кінцевою метою і її блаженством, примушуючи віддати перевагу над Богом якомусь добру значно нижчому, аніж Бог. Повсякденний гріх зберігає любов, хоча він її ображає і ранив». Тож коли смертний гріх чинить охрищений, то повернути Богу благодать може лише за допомогою Таїнства Покаяння. І хоча вірний покликаний часто приступати до цього Таїнства, навіть якщо має тільки повсякденні гріхи, то все ж сповідь зі смертних гріхів є обов'язковою для того, щоб примиритися з Богом у Таїнстві Покаяння й отримати можливість приступати до св. Причастя. Ось чому необхідно знати, що саме об'єктивно слід зараховувати до смертних гріхів, які роблять неможливим Причастя святими Христовими Тайнами.

Гріх є смертним за трьох одночасних умов: по-перше, він стосується «серйозної матерії», по-друге, він відбувається з повним усвідомленням і з повною згодою волі. Це усвідомлення і згода залежать від стану кожної окремої людини і стосуються кожного окремого випадку. Тому ми зупинимось на тому, що означає «серйозна матерія».

Якщо звернутися до Десяти Заповідей, то серед гріхів, які завжди стосуються «серйозної матерії», можна назвати такі:

Тяжкі гріхи проти першої заповіді: відкидання Бога, поклоніння сатані, звернення до чаклунів, серйозні форми марновірства, гріхи проти богословських чеснот – ересь, відступництво, неприйняття істин віри, відчай щодо спасіння і, навпаки, самовпевненість щодо спасіння, ненависть до Бога і ближнього, умисне зло у ставленні до ближнього, а також завзята відмова від молитви.

Тяжкі гріхи проти другої заповіді: богохульство, порушення клятви, порушення обітниць.

Гріхи проти третьої заповіді – це неучасть у Святій Літургії

у недільні дні та в установлені Церквою свята. До тяжких гріхів супроти третьої заповіді належить також прийняття Причастя, коли на совісті є ще невисповідані смертні гріхи.

Гріхи проти п'ятої заповіді: вбивство, самогубство, аборт, евтаназія, використання наркотиків, пияцтво, бійки.

Тяжкими є гріхи проти шостої заповіді, такі як автоеротизм, блуд, дошлюбні стосунки, гомосексуальні зв'язки, контрацепція у подружжі, перелюб, сексуальне насильство, педофілія і ін.

Часто ми маємо справу з тяжким гріхом, навіть коли йдеться про матерію, яка в інших випадках є «легкою». Наприклад, **четверта заповідь** наказує шанувати матір і батька. Звичайно, в сім'ї можуть бути різні словесні перепалки і розбрат, непослух, – і тоді йдеться про повсякденний гріх. Але якщо йдеться про тяжкі конфлікти, про нехтування гідності своїх рідних, – то це смертний гріх. Порушення четвертої заповіді включає в себе і словесні гріхи – прокльони, плітки, що завдають шкоди честі нашого ближнього. Серед словесних гріхів потрібно розрізняти такі, які не зневажають гідності ближнього, – і тоді ми чинимо повсякденний гріх, – і такі, які завдають серйозної шкоди честі та доброму імені ближнього. У цьому випадку відбувається смертний гріх.

Або, наприклад, **сьома заповідь** – «не вкради». І тут потрібно розрізняти між вкраденим пакетиком льодяників (що, звичайно, є крадіжкою, гріхом) і значною сумою грошей.

Восьма заповідь наказує не брехати. Очевидно, що коли йдеться про наклеп або про неправдиве свідчення в суді, ми завжди маємо справу з тяжким гріхом. Якщо ж йдеться про неправду, сказану в цілях самозахисту або щоб не порушувати миру в сім'ї, ми не виходимо за межі повсякденного гріха, який, звісно, в будь-якому випадку залишається гріхом, і християнин, який прагне до духовної досконалості, покликаний каятися в ньому на сповіді.

Смертним гріхом проти **дев'ятої заповіді** – «Не бажай дружини ближнього твого» – можуть бути інші гріхи проти цнотливості, окрім перерахованих вище. Наприклад, коли ми просто плануємо вступити в гріховний зв'язок (навіть якщо потім ми ці плани не реалізуємо), то вже чинимо смертний гріх. Адже Ісус сказав: «Кожен, хто дивиться з пожадливістю, той уже вчинив перелюб». Так само смертними гріхами є використання порнографії або гріхи проти цнотливості, вчинені через інтернет, – у той час як нечистий помисел, на якому ми не затримуємося, навіть якщо нам його не вдається відразу подолати, залишається просто повсякденним гріхом.

У цю заповідь включені також гріхи нескромності в погляді, в словах. Зазвичай тут йдеться про «легку матерію» і повсякденний гріх, але «легка матерія» в цих випадках з легкістю може стати тяжкою. Тому так важливо говорити на сповіді про всі гріхи, якої би важкості вони не були, і питати поради у священника.

Десяту заповідь – «Не бажай майна ближнього твого» – ми порушуємо, плануючи привласнити собі чуже. А тяжкість гріха, як ми говорили вище, залежить від того, що саме плануємо привласнити.

Підіб'ємо підсумок: є гріхи об'єктивно тяжкі, коли йдеться про «тяжку матерію», і є гріхи, тяжкість яких залежить від того, яких збитків ми завдаємо матеріальному або духовному благу ближнього.

Звичайно, у «каталозі» перерахованих гріхів не варто бачити лише якусь «моралістську» картину. Нагадаємо із «Катехизму Католицької Церкви», що за своєю суттю є смертним і буденним гріхом.

Смертний гріх руйнує любов у людському серці тяжким порушенням Закону Божого; він відвертає людину від Бога, який є його кінцевою метою і його блаженством, примушуючи віддати перевагу над Богом чомусь іншому, що є значно нижче, аніж Бог.

Повсякденний гріх зберігає любов, хоча він її ображає і

ранив. Аби гріх був смертним, потрібні, як уже говорилося, одночасно три умови: «Смертний гріх – це той, який стосується серйозної матерії і, крім того, здійснений з повним усвідомленням і з повною згодою». Смертний гріх вимагає повного усвідомлення і повної згоди. Він передбачає знання гріховності дії, того, що вона суперечить Закону Божому. Він передбачає також згоду, вільний, тобто свідомий, особистий вибір. Жорстокість серця не зменшує, а збільшує вольовий характер гріха. Мимовільність гріха може послабити або навіть звільнити від тяжкої провини. Але ніхто не має права залишатися в незнанні принципів морального закону, вписаних у совість кожної людини.

Чуттєві імпульси, пристрасті також можуть зменшити вольовий і вільний характер поганого вчинку, – так само, як і тиск ззовні або патологічні розлади. Гріх зі злого наміру, за вільним вибором зла – найтяжчий.

Смертний гріх – це настільки ж радикальна можливість людської свободи, як сама любов. Він тягне за собою втрату любові та позбавлення освячуючої благодаті, тобто стану благодаті. Якщо він не спокутуваний каяттям і прощенням Божим, його наслідком є виключення з Царства Христового і вічна смерть у пеклі, бо наша свобода ладна вибирати назавжди і безповоротно. Проте якщо ми можемо судити, що той чи інший вчинок сам собою є тяжким гріхом, ми повинні довірити суд над людьми правосуддю і милосердю

Божому.

Повсякденний гріх ми здійснюємо, коли не дотримуємося заходів, до яких нас зобов'язує моральний закон щодо «легкої матерії», або коли не підкоряємося моральному закону щодо «серйозної матерії», але не зовсім свідомо чи без повної згоди. Повсякденний гріх послаблює любов; він є виявом беззаконної прихильності до створених дібр; він перешкоджає просуванню душі до добродісного життя і до вчинення морального добра; він заслуговує тимчасового покарання. Повсякденний гріх, сконаний свідомо, а ще й без каяття, потроху штовхає нас до гріха смертного. І все-таки повсякденний гріх не налаштовує нас проти Божественної волі і дружби; він не розриває союзу з Богом. Його можна виправити людськими силами за допомогою Божої благодаті. Він не позбавляє освячуючої благодаті, дружби з Богом, любові та, відповідно, вічного блаженства, і не перешкоджає нам приступати до св. Причастя. На закінчення нагадаємо слова блаженного Августина: «Людина не може, будучи у плоті, уникнути всіх гріхів, принаймні – легких. Але ці гріхи, які ми називаємо легкими, не можна вважати нешкідливими: якщо ти сприймаєш їх як нешкідливі, зважаючи їх, тремти, їх підраховуючи. Безліч легких предметів має велику вагу; безліч крапель наповнює річку; безліч зерен становить купу. Яка тоді наша надія? Перш за все – сповідь...».

«Католицький оглядач»

Священик «небезпечний» навіть після смерті

Китайська міліція зірвала поминальну Літургію за жертв автокатастрофи, яка сталася торік у грудні, в якій загинуло шість семінаристів та один священник. Їхній автобус зіткнувся з двома вантажівками. Усі загинули були пов'язані з семінарією

епархії Баодін, яка вважається осередком «підпільної» спільноти Католицької Церкви.

Спільнота католиків у каталонії не забуває про жертв цієї трагедії, незважаючи на репресії місцевого уряду. У Дамаквані – малій батьківщині

о. Ші Лімінга – його родичі та вірні з околиць хотіли вшанувати сотий день жалоби за жертв цієї аварії. Вони навіть підготували спеціальну надгробну таблицю для священника, який загинув. Ця ініціатива, однак, зіткнулася зі швидкою реакцією

міліції. Співробітники оточили село і заборонили прохід до нього католикам з околиць. Міліціонери розбили також таблицю, оскільки комуністичний уряд не визнає, що покійний був священником.

За матеріалами: wiara.pl

Чоловік накинувся з сокирою на раку з мощами святого

6 березня до центрального храму св. Прокопія в російському місті Великий Устюг увірвався 36-річний місцевий житель з сокирою. Місцева жителька розповідає, що чоловік з дикими криками про те, що йому вранці вчулися голоси з пекла, кинувся рубати на друзки ікони та дерев'яну раку, в якій уже триста років зберігаються мощі преподобного Прокопія Праведного. У цей тихий між службами час у храмі перебувало лише три жінки і працювала свічкова крамниця. Служительки храму шоковані, плачуть і бояться повторення.

– Видовище було жахливе, – каже слідчий місцевого міжмуніципального УМВС Ілья Чебикін. – Скрізь розкидані осколки розрубаних ікон і тріски, чути плач віруючих. Оперативна група приїхала за викликом одразу. Побачивши правоохоронців, чоловік із жахом кинув со-

киру на підлогу і став бурмотіти щось незрозуміле. Він – хвора людина, раніше вже лікувався. Серед знищених ікон є рідкісні експонати XVII століття, вони втрачені назавжди. Загалом говорити про розміри збитків поки що зарано. Порушено кримінальну справу за статтю «хуліганство». Чоловік поміщений до місцевої лікарні.

– Таке за моєї пам'яті сталося вперше, – повідомив прес-секретар Вологодського обласного єпархіального управління Андрей Сальніков. – Пам'ятаю, в 1998 році був такий випадок: під час поклоніння мощам св. Антонія Вологодського в храмі св. Миколая у Володичній Слободі одна хвора жінка намагалася зайти у вівтар. Але це – дрібниця в порівнянні з таким проявом хвороби. Дуже шкода і ікон, і почуттів віруючих...

«Православие и мир».

БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ

ХРИСТИЯНСЬКИЙ КЛУБ ЗНАЙОМСТВ «НАША ДРУЖНА РОДИНА»

Щастя і любові Вам всім!

ЧОЛОВІКИ:

35) група «Н»: ВОЛОДИМИР. Українець, греко-католик, 09.11.1971 р.н.; ріст – 172 см.; вага – 68 кг.; очі – зелені; волосся – шатен; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – вірний, простий, доброзичливий; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – добра і чесна дівчина; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – спеціально-технічна; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(068)-502-95-09.

36) група «Н»: МИКОЛА. Українець, греко-католик, 20.12.1975 р.н.; ріст – 177 см.; вага – 72 кг.; очі – сірі; волосся – темне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добрий, щирий, працюючий; захоплення, інтереси: – подорожі, музика, психологія; (11) – добра, чесна, без ш/з, не схильна до повноти; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – робота в будівельній галузі; (15) – матер. незалежний, житлово – частково; (16) – народився: – м. Львів; проживаю: – м. Дубляни; контакт. тел.: +3-(096)-369-56-87.

37) група «Н»: ОЛЕКСАНДР. Українець, греко-католик, 20.04.1959 р.н.; ріст – 185 см.; вага – 89 кг.; очі – карі; волосся – брюнет; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – щирий, доброзичливий, уважний, відвертий, активний; захоплення, інтереси: – наука, спорт, активний та здоровий спосіб життя; (11) – вродлива, здорова, шира, природна брюнетка до 30 р., ріст не менше 165 см., можливо: розлучена, ЦУП (церк. уневаж. подр.), із здоров. дитиною; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – лікар; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-906-76-55.

39) група «Н»: ІГОР. Українець, греко-католик, 07.11.1959 р.н.; ріст – 183 см.; вага – 93 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – настирливість в досягненні мети; захоплення, інтереси: – красзнавство, історія, нумізматика; (11) – взаємна симпатія; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – лікар; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – Львівська обл.; контакт. тел.: 0-(259)-3-33-38.

40) група «Б»: ФРАНИК. Українець, християнин, 04.02.1941 р.н.; ріст – 171 см.; вага – 67 кг.; очі – (-); волосся – (-); (7) – середній; (8) – знайдіть; (10) – працюючий, рухливий, люблю спорт; захоплення, інтереси: – збудував хату, займаюсь репетиторством по математиці і фізиці; (11) – вік 61-66 р., вага < 80 кг., ріст < 170 см.; (12) – (-); (13) – 14 місяців; (14) – вдівець; мета знайомства: – створення сім'ї; (15) – 2 незалежні доньки, 4 внуки, всі живуть окремо; професія: – інженер-радист, пенсіонер; (17) – матер. та житлово незалежний, проживаю сам; (18) – Львівська обл., Винники; контакт. тел.: +3-(067)-852-80-58.

41) група «Н»: ВОЛОДИМИР. Українець, греко-католик, 31.05.1984 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 68 кг.; очі – сірі; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважений, цілеспрямований; захоплення, інтереси: – мистецтво, подорожі; (11) – відверта, повага до чоловіка; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – зварювальник; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-504-81-45.

43) група «Б»: МИХАЙЛО. Українець, греко-католик, 19.04.1959 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 85 кг.; очі – карі; волосся – руське; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійний, врівноважений, освічений; захоплення, інтереси: – різні; (11) – врівноважена, освічена, добра; (12) – так; (13) – 15 років; (14) – отримав церковне уневажнення подружжя; (15) – сину 18 років; професія: – інженер; (17) – матер. та житлово незалежний; (18) – народився: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-496-27-77.

44) група «Н»: БОГДАН. Українець, греко-католик, 19.10.1975 р.н.; ріст – 161 см.; вага – 79 кг.; очі – карі; волосся – руське; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – добрий, врівноважений; захоплення, інтереси: – флористика, подорожі, соціальна активність; (11) – взаєморозуміння; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бухгалтер, тимчасово не працюю; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – Львів-Винники; контакт. тел.: +3-(096)-476-63-28.

45) група «Н»: АНДРІЙ. Українець, православного обряду, 03.12.1968 р.н.; ріст – 174 см.; вага – 67 кг.; очі – карі; волосся – шатен; (7) – добрий; (8) – куріння, кидаю; (10) – добрий, темпераментний; захоплення, інтереси: – англійська мова, наука, політика, комп'ютер; (11) – порядність; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – перекладач; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(096)-265-29-56.

46) група «Н»: ІГОР. Українець, греко-католик, 30.01.1970 р.н.; ріст – 174 см.; вага – 76 кг.; очі – карі; волосся – темне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – відповідальний, добрий, працюючий, порядний; захоплення, інтереси: – різноманітні, здоровий спосіб життя; (11) – приємної зовнішності, в/о; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – інженер-технолог; (15) – матер. незалежний, проживаю з батьками; (16) – Львівська обл.; контакт. тел.: +3-(098)-285-49-64.

1) **Всі читачі** нашої Клубної сторінки знайо́мств, які зацікавилися оголошенням будь-кого із членів Клубу, але, **які особисто не є членами** християнського Клубу знайо́мств «Наша дружна родина» (КЗНДР), повинні знати те, що **перед зв'язком вподаній особі потрібно спочатку зателефонувати координатору КЗНДР і отримати інформацію стосовно умов діяльності даного Клубу знайо́мств;**

2) Телефони, які відкрито подають наші члени Клубу знайо́мств в своїх оголошеннях, призначені тільки для спілкування членів Клубу поміж собою;

3) Стосовно всіх питань про діяльність КЗНДР, в тому числі і про умови членства в Клубі – запрошуємо звертатися до координатора КЗНДР при газеті «Мета» п. Олександра РОМАНЮКА за тел.: 8-(032)-226-43-97 (пн., ср., пт. – з 15.00 до 19.00; або у: вт., чт. – з 11.00 до 15.00);

4) 3 червня 2008 року публікація всіх оголошень в рубриці «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» платна. В конверт на адресу Клубу знайо́мств при газеті «Мета» потрібно вложити:

а) заповнену анкету; б) копію чеку про сплату коштів.

Номер рахунку: «Кредобанк», МФО - 325365; код отримувача - 2195527115;

ЖІНКИ:

62) група «Н»: ЯРОСЛАВА. Українка, християнка, 20.09.1960 р.н.; ріст – 167 см.; вага – 67 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добра, доброзичлива; захоплення, інтереси: – люблю куховарити, подорожувати, читати; (11) – добрий, забезпечений житлом та матеріально, львів'янин; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – працюю; (15) – матеріально забезпечена; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-395-58-48.

63) група «Н»: ОКСАНА. Українка, греко-католичка, 05.03.1967 р.н.; ріст – 176 см.; вага – 65 кг.; очі – зелені; волосся – темно-руське; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважена, романтична, відповідальна; захоплення, інтереси: – подорожі, активний відпочинок, рукоділля; (11) – інтелектуальний, рішучий, товариський, відповідальний; (12) – так; (13) – товариські стосунки, створення сім'ї; професія: – службовець; (15) – проживаю з батьком, матеріально незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-453-27-09.

64) група «Н»: ІРИНА. Українка, греко-католичка, 17.11.1958 р.н.; ріст – 162 см.; вага – 70 кг.; очі – зелені; волосся – шатенка; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійна; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – серйозний, працюючий, не обтяжений проблемами; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – повар; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-570-56-22.

65) група «Н»: ГАЛИНА. Українка, православна, 20.03.1973 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – чуйна, товариська, весела; захоплення, інтереси: – духовне життя, природа, подорожі; (11) – чесність, побожність, доброта; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – робота у сфері обслуговування; (15) – матеріально незалежна, проживаю з батьками; (16) – Рівненська обл.; контакт. тел.: +3-(098)-922-39-05.

66) група «Н»: ОЛЬГА. Українка, греко-католичка, 10.06.1988 р.н.; ріст – 174 см.; вага – 70 кг.; очі – голубі; волосся – темно-руське; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – відповідальна, працелюбна, весела; захоплення, інтереси: – різносторонні; (11) – надійний, працюючий, не обтяжений проблемами; (12) – так; (13) – тов. стосунки, створення сім'ї; професія: – бібліотекар; (15) – проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-437-59-45.

67) група «Б»: ЯРИНА. Українка, греко-католичка, 29.05.1969 р.н.; ріст – 176 см.; вага – 85 кг.; очі – карі; волосся – шатенка; (7) – добрий; (8) – інколи паління; (10) – енергійність, відповідальність, чесність, доброта; захоплення, інтереси: – красзнавство, подорожі, фото/

р/р - 2620901949932; Галімурка І.П.; Сума платежу: 15 гривень; Призначення платежу: поповнення рахунку.

При відсутності чеку про сплату коштів анкети не будуть опубліковані.

5) **Послуга по ознайомленню з анкетними даними всіх членів КЗНДР**, які розміщені в попередніх номерах газети «Мета» в рубриці «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» – надається **тільки для членів КЗНДР!**

Листи в християнський Клуб знайо́мств КЗНДР надсилайте на адресу редакції газети «Мета»:

Християнський Клуб знайо́мств (КЗНДР), координатору, редакція газети «Мета», площа св. Юра, 5, м. Львів Україна, 79000 Координатор КЗНДР Олександр РОМАНЮК.

До уваги дописувачів!

1) Всім запрошеним на індивідуальну зустріч із координатором КЗНДР потрібно мати з собою: а) паспорт; б) відповідний документ, який засвідчує причину самотності даної особи. Пункт б) стосується: а) розлучених осіб з церковним уневажненням їх попереднього подружжя; б) вдів та вдів;

2) Координатор КЗНДР не проводить листування з дописувачами. Консультації по всім запитанням, які виникають у дописувачів, координатор КЗНДР проводить за вказаним вище телефоном та графіком роботи;

3) До друку в газету не допускаються оголошення від тих дописувачів, які не виконують вимог концепції для членів Клубу, а саме:

- не були на індивідуальній зустрічі та розмові з координатором КЗНДР;

- не отримали безпосередньої (від координатора Клубу) усної інформації та персональної листівки «Пам'ятка...» щодо правил членства в КЗНДР та бланку клубної анкети відповідної групи («Н» або «Б») для індивідуального заповнення;

- не відповідають на всі пункти «Анкета...» – зокрема: сімейний стан, тривалість самотнього життя – (це стосується дописувачів групи «Б»);

- не вказують свій контактний телефон (так як спілкування поміж членами Клубу знайо́мств проводиться виключно по телефону);

- не провели оплату коштів поштою за публікацію оголошення або через неухважність надсилають кошти на інший рахунок.

відеозйомка, рукоділля; (11) – добрий, порядний, чесний, самодостатній; (12) – так; (13) – 7 років; (14) – ЦУП (церк. уневаж. подр.); (15) – дітей не маю, але планую; професія: – лікар; (17) – матер. і житлово незалежна; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-507-03-18.

68) група «Н»: ОЛЬГА. Українка, греко-католичка, 14.01.1958 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 68 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважена, надійна, порядна; захоплення, інтереси: – вишивка, картини, театр, фітотерапія, природа, квіти, замки; (11) – лікар, інтелектуальний, господар, життєрадісний, розумний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – провідний економіст; (15) – матер. і житлово незалежна, маю власний будинок; (16) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-672-23-69.

69) група «Н»: ГАЛИНА. Українка, греко-католичка, 11.06.1977 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 55 кг.; очі – голубі; волосся – руське; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – працююча, доброзичлива, відповідальна, врівноважена; захоплення, інтереси: – спорт, музика, подорожі; (11) – приємної зовнішності, до 38 р., без ш/з та судимостей, працюючий, бажано з вищ. освітою; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – вчитель англ. мови; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-717-50-02 або: +3-(093)-845-32-33.

70) група «Б»: СВІТЛАНА. Українка, православного обряду, 06.09.1966 р.н.; ріст – 156 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – руське; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – добра, романтична, надійна, акуратна, працелюбна, чуйна; захоплення, інтереси: – музика, театр, читання, подорожі; (11) – працюючий, надійний, щоби не пив і не курив; (12) – так; (13) – 16 років; (14) – вдова; (15) – сину 21 рік, здоров'я задовільне, працює продавцем; професія: – вихователь д/у, приватна діяльність; (17) – матеріально незалежна, проживаю з сином і мамою; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – Буський р-н, м. Буськ; контакт. тел.: +3-(097)-223-43-40.

73) група «Н»: ГАЛИНА. Українка, греко-католичка, 08.05.1980 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 65 кг.; очі – сіро-зелені; волосся – руське; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – спокійна, романтична; захоплення, інтереси: – подорожі, музика, читання книг; (11) – відповідальний, чесний, добрий; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – соціальний працівник; (15) – матер. незалежна, проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-626-56-34.

74) група «Н»: ОКСАНА. Українка, греко-католичка, 23.07.1982 р.н.; ріст – 153 см.; вага – 70 кг.; очі – карі; волосся – коричневе; (7) – задовільний;

(8) – не маю; (10) – працьовитість; захоплення, інтереси: – спілкування з людьми; (11) – без шкідливих звичок, добрий; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бухгалтер, менеджер з реклами; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-235-57-92.

75) група «Н»: ЛЮБА. Українка, греко-католичка, 12.08.1971 р.н.; ріст – 168 см.; вага – 80 кг.; очі – карі; волосся – руське; (7) – здорова, незначна вада в ході; (8) – не маю; (10) – спокійна, відповідальна; захоплення, інтереси: – вишивання; (11) – бажання створити сім'ю та мати дітей; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – медичний працівник; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-680-65-05.

76) група «Н»: НАТАЛІЯ. Українка, православна, 02.07.1976 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 57 кг.; очі – зелені; волосся – руське; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійна, добра, товариська; захоплення, інтереси: – подорожі, мови, читання книг, релігія; (11) – добрий, чесний, порядний, без ш/з; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – вчитель; (15) – матер. незалежна, проживаю з родиною; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(093)-718-27-98.

77) група «Н»: ОЛЬГА. Українка, православна, 02.01.1979 р.н.; ріст – 157 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – добрий, серйозний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – менеджер; (15) – проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(093)-701-71-78.

78) група «Н»: МАРІЯ. Українка, греко-католичка, 09.03.1979 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 59 кг.; очі – зелені; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добра, чуйна, сором'язлива; захоплення, інтереси: – література, музика, подорожі, спілкування; (11) – чесний християнин, добрий, надійний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бібліотекар; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(096)-613-65-17.

79) група «Б»: ГАЛИНА. Українка, греко-католичка, 23.04.1984 р.н.; ріст – 172 см.; вага – 73 кг.; очі – сірі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – спокійна, товариська, доброзичлива; захоплення, інтереси: – активний відпочинок, подорожі, рукоділля, читання книг; (11) – без шкідливих звичок, добрий, врівноважений; (12) – так; (13) – 2 роки; (14) – вдова; (15) – дітей не маю; професія: – HR-менеджер; (17) – матер. і житлово незалежна; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-504-49-28.

Історія одного покликання

Уже понад 20 років Українська Греко-Католицька Церква легально здійснює своє служіння. За цей час виросло нове покоління духовенства та світських осіб, які не знають, що таке релігійні переслідування. Поступово забуваються ті жахливі умови, в яких довелося перебувати багатьом нашим вірним, які зберігали вірність УГКЦ.

Ми хочемо віддати данину пам'яті особі, яка жила, на перший погляд, «тихо» та «непомітно». Але її праця на духовній ниві була в той час конче потрібною. Саме такі духовні особи своєю жертвовою молитвою та працею наближали триумфальне воскресіння нашої Церкви в кінці кривавого ХХ століття.

23 травня 1937 року у селі Малнівська Воля Мостиського району на Львівщині народилася дівчинка, яку при хрищенні назвали Стефанією. Загалом у родині Марії та Степана Оркушів було четверо дітей. Стефанія була другою дитиною у батьків. Родина була національно та релігійно свідомою. Ще в довоєнні роки батько активно працював у «Просвіті». Рятуючись перед «першими» більшовиками у 1939 році, Степан Оркуш нелегально перейшов Сян до німецької окупаційної зони і повернувся до родини лише з початком німецько-советської війни. Його дружина Марія вступила до Апостольства Молитви Пресвятого Серця Христового також іще в довоєнні роки.

З поверненням у 1944 році більшовицького режиму родина переживала важкі часи. Батько, засвідчуючи своїм життям любов до Бога і Батьківщини, до своєї родини, невдовзі був засуджений советською владою і вивезений в Сибір. Відбув на заслання 11 важких років. Дружина залишилася з малолітніми дітьми. Він постійно просив у Всевишнього опіки, заступництва над родиною.

Переживаючи ці небезпечні і важкі часи, мати змушена була переховувати своїх дітей у кривих по різних селах. Звичайно, материнське серце боляче переносило розлуку з рідними дітьми.

Згадую другу половину 70-х років, коли я вчителював у селі Малнівська Воля. Неодноразово розмовляв зі Степаном Оркушем. Це була висококультурна, релігійна людина. Він відверто признавався, що є греко-

католиком, слухає передачі «Радіо Ватикан». А коли я вже ввійшов у довір'я, то він не раз розповідав про те, як його переслідували за віру та любов до рідного народу.

Стефанії доводилося вже з раннього віку виконувати важку працю. Вона здобула лише початкову освіту – три класи. Дальше вчитися не було змоги – треба було і себе утримувати, і родині допомогти. 19 серпня 1974 року Стефанія вступила до Згромадження сестер милосердя святого Вінкентія.

Це Згромадження було закладене митрополитом Андреем Шептицьким, який, перебуваючи у Бельгії, запізнався з укладом монашого життя сестер-вінкентінок латинського обряду. Митрополитові заімпонувало їхнє служіння найбільшим верствам населення, і він спровадив кількох сестер св. Вінкентія до Галичини.

Попри переслідування УГКЦ, у 70-х роках до монастиря почали зголошуватися молоді дівчата, які хотіли посвятити своє життя на службу Богові. Настоятелькою Згромадження була тоді с. Єремія Побуринна. Проблему з відновленням новіціату було вирішено наступним чином: кандидатки офіційно замешкували в сестер в якості «квартиранток», щоб краще запізнатися з монашим життям та мати перед своїми очима постійний приклад для наслідування. Магістром для новичок була с. Марія-Іларіона Козар.

Облечини Стефанії відбулися в часи глибокого підпілля у Львові 21 грудня 1974 року. Нова послушниця прибра-

ла собі монаше ім'я Марія-Любов. Перші монаші обіти с. Марія-Любов склала 8 січня 1976 року, а день празника Собору Пресвятої Богородиці. Обіти приймав тодішній протоігумен ЧНІ Филімон Курчаба, який у середині 80-х став владикою. Довічні обіти сестра склала 22 грудня 1979 року також на руки отця-протоігумена Филімона.

Сестра Марія-Любов Оркуш була людиною молитви. Вона жертвово служила терпінням і послугою сестрам та всім, хто потребував допомоги. Сестра любила молодь, відповідально і вірно виконувала свої обов'язки.

Офіційно вона працювала в поліклініці № 1 міста Львова. Після роботи йшла до владика Володимира Стернюка і виконувала в його помешканні домашню роботу. Так вона стала на певний час свідком життя і діяльності очільника підпільної Церкви. Владика перебував тоді під пильним оком советських спецслужб. Скільки ж треба було мати мужності, щоб не піддатися на провокації кагебістів, які постійно стежили за відвідувачами мешкання, де проживав Місцелюститель львівського митрополічного престолу?! Адже через свої скромні обов'язки сестра опинилася серед найближчого оточення владика-ісповідника...

У 1989 році сестра Марія-Любов тяжко захворіла, була прооперована. Операція дала свої наслідки. Та все ж, незважаючи на слабке здоров'я, вона старалася вносити посильний вклад у спільне добро Згромадження: випікала просфори, виконувала кравецькі роботи. Але невблаганна хвороба нищила її здоров'я. Останніми часами тяжко терпіла від недуги.

8 квітня 2011 року сестра Марія-Любов Оркуш відійшла у вічність. Світлу пам'ять про неї зберігають у Згромадженні сестер Милосердя святого Вінкентія своїми молитвами.

Зеновій ДРИМАЛОВСЬКИЙ,
вчитель
української мови та літератури
Суховільської ЗОШ Городоцького району.

P.S. Автор висловлює щире подяку за надану інформацію високопреподобній м. Петрі Процак, настоятельці Згромадження сестер Милосердя св. Вінкентія, та сестрі Юстині Герман з цього ж Згромадження.

ТЕОДОР РОМЖА: ЄПИСКОП-МУЧЕНИК

На цей час Церкві вже було заборонено випускати друковану продукцію та займатися з дітьми. У єпископа залишився один вихід: особистим прикладом і власним словом зміцнювати віру своїх вірних. Це дає результат: після деякого успіху православизація захлинулася.

Теодор Ромжа бачить, як розвиваються події в Галичині. Там після арешту греко-католицьких єпископів була створена група з кількох священників, які «проголосили» скасування унії та приєднання до Московської патріархії. Щоби унеможливити такий варіант на Закарпатті, він особливу увагу звертає на священників. Морально слабших направляє за кордон або взагалі звільняє від душпастирських обов'язків, інших попереджає або присоромлює. У такий спосіб йому вдається домогтися стійкості кліру.

Понад те, бачачи гоніння своєї Церкви, греко-католики ще тісніше гуртуються. На свято Іллі в Боронявському монастирі, оточеному переважно православними селами, на відпуст 1946 року замість звичайних 5 тисяч прочан прийшло у чотири рази більше. Наприкінці своєї проповіді єпископ Ромжа закликав усіх підняти правницю й урочисто присягнути на вірність правдивій вірі до смерті. Те саме повторилося в Мукачівському монастирі, де зібралась доти небачена кількість вірних – 50 тисяч.

А єпископ не заспокоюється. Його подорожі Закарпаттям тривають місяцями. Він не минає навіть найменшого села. Коли влада конфіскувала єпархіальний автомобіль, він їздить возами, а то й ходить пішки. Місіонер, який готувався працювати в далеких чужинах, був потрібний власному народові.

ХРЕСТ

Доля Греко-католицької Церкви була вирішена наперед: у Радянському Союзі для неї місця не було. Питання полягало лише в тому, як і коли прийде кінець. Якщо на Галичині приводом її знищення стала підтримка Української повстанської армії, то на Закарпатті «пришити» було нічого. Тому розв'язка затягувалась.

Головною перепоною «львівського варіанту» став Теодор Ромжа. «Переконайте Ромжу – і багато уніатських священників перейде у православ'я», – радив Москві один зі зрадників унії. Але переконати людину, яка готувалася все життя до ісповідництва та мук, було неможливо. Після кількох спроб це зрозуміли всі. У звіті уповноваженого Ради у справах Російської православної Церкви І.Ромера за третій квартал 1947 року зроблено однозначний висновок: «Єпископ Ромжа і його заступник Хіра повинні бути негайно в тій чи іншій, найбільш зручній формі позбавлені можливості продовжувати тягнути майже півмільйона радянських людей Закарпатської області до Риму». Буквально за кілька тижнів він із радістю рапортував, що єпископ Ромжа «несподівано» загинув.

Правда про загибель єпископа повністю відкрилася лише недавно. У 1998 році у Москві вийшли спогади генерала НКВС Павла Судоплатова, начальника 4-го розвідувально-диверсійного управління, яке займалося диверсіями і терором. Саме під керівництвом цього неюдо розроблялися і коїлися вбивства видатних українців – Євгена Коновальця (вбив особисто), Шумського, Шухевича та багатьох інших. У своїх мемуарах кремлівський кат детально описує спецоперацію з ліквідації Теодора Ромжі. Ініціатором був Микита Хрущов, який тоді був першим секретарем ЦК КПУ.

(Далі - у наступному числі «Мети») Олександр ГАВРОШ,
«Український тиждень»

Понад 2 млрд. жителів планети не мають змоги вільно сповідувати свою релігію

Таким чином, вільно сповідувати свою релігію не має змоги кожна третя людина. Згідно з інформацією Вати-

кану, нині понад 2,2 млрд. мешканців Землі піддаються дискримінації через свої релігійні переконання. Ці дані навів у своїй доповіді в Женеві представник Святого Престолу при ООН архієпископ Сільвано Томазі.

Виступаючи на засіданні Ради з прав людини, архієпископ Томазі відзначив значне зростання кількості терактів проти християн в Африці, Азії та на Близькому Сході. Їхня кількість в період з 2003-го по 2010-й рік зрос-

ла на 309%. При цьому прелат уточнив, що жертвами терористів стають не тільки християни. Близько 70% населення світу проживає в країнах, де свобода віросповідання суворо обмежена.

У той же час папський дипломат відзначив зростання релігійної несвободи в західному світі, вказавши на тенденцію до витіснення релігії з суспільного життя у сферу приватного життя, а також на зростання кількості випадків відкритої ворожості

стосовно реалізації права на свободу віросповідання.

Постійний спостерігач Ватикану при ООН закликав міжнародне співтовариство посилити свої зусилля щодо захисту релігійної свободи, адже у багатьох країнах нині існують серйозні невідповідності між можливістю правового захисту свободи релігії та практичним застосуванням законів.

Седмица.Ru

У Гамбурзі виявлено руїни середньовічного монастиря

Співробітники Археологічного музею Гамбурга, які проводили розкопки під фундаментом та гаражем торговельно-промислової палати, виявили руїни середньовічного францисканського монастиря св. Марії Магдалини, повідомляє мюнхенське церковне видан-

ня «Münchner Kirchenzeitung». Під час розкопок археологи виявили також людські останки.

У 1231 р. граф Шауенбург та Гольштейна Адольф IV після перемоги над данцями в битві при Борнховеде заклали перший камінь у фун-

дамент монастиря ордену францисканців, де пізніше і сам – вже як монах – завершив своє життя. Після Реформації монастир був закритий, а монастирський храм почали використовувати протестанти.

Глава торговельно-промислової палати Гамбурга професор

Ханс-Йорг Шмідт-Тренц заявив, що після завершення всіх археологічних робіт очолюване ним відомство «шукатиме відповідні шляхи, аби історію нашої будівлі зробити доступною для всіх відвідувачів».

«Богослов»

**НА ПИТАННЯ ЧИТАЧІВ ВІДПОВІДАЄ
РОСІЙСЬКА СЛУЖБА «РАДІО ВАТИКАНУ»**
**ЯК БОГ МОЖЕ БУТИ ЄДИНИМ
І В ТОЙ ЖЕ ЧАС ТРИЦЕЮ?**

Питання: Як розуміти Пресвяту Трійцю? Як це – Бог один, але в трьох Особах? Які відносини між різними Особами Пресвятої Трійці?

Відповідь: Говорячи про Трійцю, ми маємо на увазі, що Бог один, але у трьох Особах: Отець, Син і Святий Дух. Про те, що Бог є у трьох Особах, ми знаємо тільки тому, що Він сам нам це відкрив. Якби Він цього нам не відкрив, то людина своїми силами ніколи б не змогла додуматися до цієї реальності, яка перевершує здатності її розуму.

У Новому Завіті є чимало місць, де більш-менш явно йдеться про Трійцю. Найвідоміший з цих уривків – це кінець Євангелія від Матея: «Тож ідіть і навчіть всі народи, християчи їх в ім'я Отця і Сина і Святого Духа».

Спробу пояснити, що таке Трійця, можна зробити, відштовхуючись від Прологу Євангелія від Івана: «Споконвіку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово було Бог». У грецькій мові тут вжито слово «Логос», що означає думка. Думка Бога така ж велика, як і Сам Бог. Він досконало знає Самого Себе і все, що може від Нього відбуватися. Можна сказати, що Бог мислить реальність, яка так само велика, як і Він сам.

З нами ж цього не відбувається: знання, яке є у нас про самих себе, про нашу суть, про наше минуле, сьогоднішнє і майбутнє, нескінченно мале в порівнянні з тим, що ми є. Наша думка не така велика, як ми самі. Тому ми можемо сказати, що наша думка – це породження нашого розуму.

Отже, Бог породжує у Своїй думці досконалий образ Самого Себе. І образ цей однієї сутності з Ним самим, і є тією ж самою реальністю. Це – друга Особа Пресвятої Трійці – Син. Син, Логос – це думка Бога. Ісус – це Слово, що стало Тілом.

У Символі віри ми стверджуємо, що Ісус Христос – це Бог від Бога, Світло від Світла, Бог істинний від Бога істинного, народжений, несотворений, єдиносущний Отцеві.

Те, що ми сказали про думку Бога, можна сказати і про Його любов. Любов Бога настільки велика, наскільки великий Він Сам. Любов Бога настільки велика, наскільки велике Його благо. Тому Любов Бога, яку ми називаємо Святим Духом, – це та ж Божественна сутність. Вона – не інший Бог, але вона так само велика, як Отець і Син. Ось це – третя Особа Пресвятої Трійці. Святий Дух у лоні Трійці – це Любов. Та Любов, якою Отець любить Сина, а Син любить Отця.

Яке ж співвідношення між трьома Особами в Трійці? Три Особи (чи Іпостасі) – це один-єдиний Бог. Жодна з Осіб не є ні вища, ні нижча за іншу. Вони різняться між собою тільки відносинами: породжує (Отець) – породжений (Син), Той, що видихається (Святий Дух), Ті, хто видихають (Отець і Син).

Звичайно, все сказане – повторюємо – лише натяк на спробу якось пояснити Трійцю і зрозуміти цю неосяжну реальність, яка перевершує наші розумові можливості. Всім відомий епізод, який стався з блаженним Августиним на узбережжі Остії: за переказами, коли Августин прогулювався по березі моря, розважаючи над таємницею Пресвятої Трійці, він побачив хлопчика, який викопав ямку в піску і переливав туди воду, зачерпуючи її мушлею з моря. Блаженний Августин запитав, навіщо він це робить. Хлопчик йому відповів: «Я хочу вичерпати все море в цю ямку!» Августин посміхнувся і сказав, що це неможливо. Хлопчик же відповів: «А як же ти своїм розумом намагася вичерпати невичерпну таємницю Господню?»

Вирита в піску ямка – це наша голова, наші розумові можливості. Бог – єдиний у трьох Особах. Ці Особи – не окремі боги, а один Бог. Тому Творцем ми можемо називати кожну з цих Осіб. Не тільки Отець – Творець, а й Син – Творець, і Святий Дух – Творець. Син, Логос, будучи Думкою Бога, знаходиться біля витоків всіх речей, як ми читали в Пролозі Євангелія від Івана: «Споконвіку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово було Бог. Воно було на початку у Бога. Усе через Нього повстало, і без Нього ніщо не почало бути, що почало бути». А св. Павло у Посланні до Колоссян стверджує: Син є «образом невидимого Бога, народжений перше усякого творіння. Бо то Ним створено все, що на небі й на землі, видиме й невидиме».

**ЧОМУ НЕ МОЖУТЬ
ПРИСТУПАТИ ДО ПРИЧАСТЯ
РОЗЛУЧЕНІ, КОТРІ
ВСТУПИЛИ В НОВИЙ ШЛЮБ?**

Питання: Ось уже кілька років, як нашу парафію відвідує одна розлучена жінка, яка живе з розлученим чоловіком. Це – чудова жінка; за її словами, вона пережила розлучення дуже важко – чоловік покинув її незабаром після весілля. Вона одна виховувала дитину, яку народила від чоловіка. Наш старий настоятель поставився до неї з розумінням; він давав їй відпущення гріхів і дозволяв приступати до Причастя.

Зараз у нас – новий настоятель, і ця парафіянка боїться, що він не буде її сповідати. Однак вона не хоче відмовлятися від Причастя. Звичайно, це не моя справа, але

(Продовження на стор.11)

Чи існує справжній образ Ісуса Христа?

Спробуємо відповісти на це запитання, зіславшись на історію всім відомої Туринської плащаниці.

Плащаниця, яка знаходиться у Туринському катедральному соборі, це лляне полотно, на якому відбився подвійний слід від людини, яка померла внаслідок довгих катувань, що завершилися розп'яттям. Біля відбитка є дві чорні лінії та кілька розривів: це – сліди пожежі, яка завдала шкоди плащаниці у Шамбері в 1532 році.

За переказами, мова йде про полотно, про яке написано в Євангелії. У нього загорнули тіло Ісуса для поховання. Хоча традиція стверджує, а численні наукові дослідження підтверджують, що йдеться про те саме полотно, поки що не можна сказати, що це доведено остаточно. Але можна з точністю стверджувати, що плащаниця з відбитим на ній образом безпосередньо спрямовує нас до роздумів про трагічну реальність страждань Ісуса Христа. Ось чому Папа назвав її «дзеркалом Євангелія».

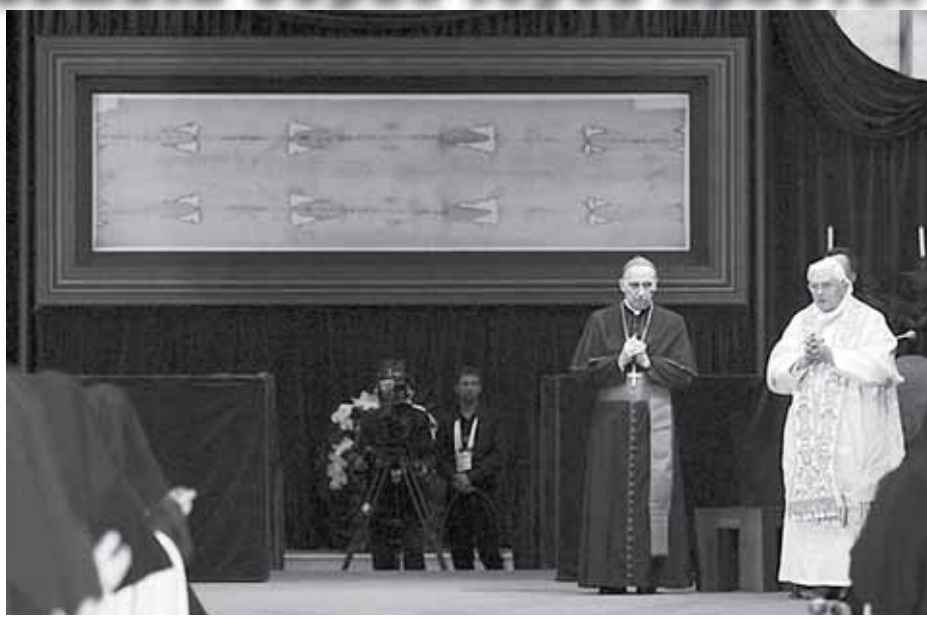
Перші точні документальні відомості, що стосуються Туринської плащаниці, датуються серединою XIV століття, коли Жеффрау де Шарні, доблесний лицар і людина глибокої віри, помітив полотно у храмі, збудованому ним у 1353 році в Ліре у Франції. У першій половині XV століття, у розпал Столітньої війни, Маргеріт де Шарні забрала полотно з церкви у Ліре (це сталося у 1418 році) і разом з ним вирушила у подорож Європою. Вона була прийнята при дворі герцога Савойських, яких знали як її батько, так і її другий чоловік Де-ла-Рош. Саме за таких обставин відбулася передача у 1453 році плащаниці (в контексті цілої низки правових актів між герцогом Людовіком та Маргеріт) родині Савойя.

Починаючи з 1471 року, блаженний Амедей IX, син Людовіка, розпочав роботи з оздоблення й розширення каплиці в замку Шамбері, столиці герцогства, для майбутнього розміщення у ній плащаниці. Спочатку полотно було покладене під францисканською церквою, а потім остаточно перенесене до Сен-Шапель-де-Сен-Суер. Савойя попросили й отримали у Папи Юлія II схвалення особливого літургійного святкування на честь плащаниці, яке було встановлено 4 травня. А 4 грудня 1532 року пожежа зруйнувала Сен-Шапель, завдавши значної шкоди плащаниці, яку потім відновили міські монахи-клариски. Пожежа залишила кілька симетричних отворів (полотно зберігалось у складеному навпіл вигляді). Монахи покрили їх лляними клаптиками трикутної форми і закріпили на так званому «голландському полотні».

Еммануїл-Філіберто остаточно переніс плащаницю до Турину в 1578 році. Відтоді святиня завжди залишалася в Турині, де протягом наступних століть неодноразово виставлялася для публічного і приватного вшанування.

Звичайно, збереження святині часто опинялося у критичному стані. З часом шви й органічні частки стали становити ризик для цілісності тканини. Тоді папський кустодій (тобто хранитель) плащаниці кардинал Джованні Сальдаріні скликав спеціальну міжнародну наукову комісію для вивчення оптимальних умов зберігання плащаниці. Комісія рекомендувала очистити тканину і зберігати її не у згорнутому, а в розкладеному вигляді. У 2002 році професор Флорі-Лемберг та її співробітники здійснили надзвичайно делікатну роботу з роз'єднання швів і видалення органічних частинок, а також із заміни закріплюючого полотна. Було також здійснено сканування полотна і проведено нову фотографічну документацію.

Туринська плащаниця зберігається у розгорнутому горизонтальному вигляді всередині футляра (без повітря, з інертними газами). Футляр, у свою чергу, захищений багатшаровим

саркофагом.

У великій панорамі наукових досліджень Туринської плащаниці особливе місце займає недавнє відкриття напису арамейською мовою, що сягає епохи Ісуса. Підтвердження його достовірності могло би внести вирішальний вклад у спірне питання про датування плащаниці.

Сенсаційне відкриття французького вченого Тьеррі Кастекса породило безліч дебатів і зацікавило Барбару Фрале – фахівця з історії тамплієрів та співробітницю Ватиканських архівів. Барбара Фрале висунула гіпотезу про те, що священна реліквія певний час перебувала в руках у тамплієрів.

Плащаниця зникла з каплиці візантійських імператорів під час пограбування Константинополя у 1204 році. Як пояснила автор, на плащаниці були виявлені єврейські букви, і мова йде, цілком імовірно, про арамейську мову. Дослідниця уточнює: арамейські написи на тканині плащаниці виявлені не вперше: ще у 1978 році їх помітив професор латинської мови з Міланського католицького університету. У 1989-му були знайдені й інші єврейські букви – відкриття належить вченому-гебраїсту Мессіні. За його словами, ці букви склали частину фрази «Цар Юдейський». Тобто ми маємо справу з текстом обвинувачення, висунутого Пилатом проти Ісуса. Напис, знайдений недавно Тьеррі Кастекс, говорить: «знайдено», – але він може означати і «бо знайдено», а також «ми знайшли». Цікаво, що ця фраза може бути віднесена до уривку з Євангелія від Луки, де сам Лука повідомляє про звинувачення проти Ісуса, з якими Той був приведений до римського правителя. Слова апостола Луки звучать так: «Ми знайшли, що Він розбещує народ наш, і забороняє давати кесареві податок, називаючи Себе Христом Царем».

Потрібно ще зрозуміти, яким чином цей напис з'явився на плащаниці. «Але немає сумнівів, – зазначає Фрале, – що оскільки йдеться про людину, звинувачену і засуджену до смерті, то мало існувати якесь свідоцтво, якесь підтвердження, прикріплене до тіла цієї людини. Треба мати на увазі, що небіжчика, загорнутого у полотно, – за давнім єврейським звичаєм, – неможливо було більше впізнати, і написи були абсолютно необхідними для ідентифікації покійного».

Відкриття Кастекса відкриває новий етап у суперечці щодо датування плащаниці. Проблеми, пов'язані з датуванням за допомогою радіоактивного вуглецю, багатоскладові, і через широке оприлюднення та рекламу цього факту свого часу виникла величезна плутанина. Відбувалися дебати на міжнародному рівні, у кожного була своя думка. Сенсаційні книги вийшли ще до того, як був представлений результат наукових досліджень. Фрале вважає, що лабораторії з аналізу Туринської плащаниці користувалися методами, які, хоча й не були такими, які є у нашому розпорядженні сьогодні, однак були цілком коректні. Проблема

полягає лише в тому, які саме зразки були передані в ці лабораторії, які, звичайно, не могли відмовитися від надісланих зразків і попросити інші, більш відповідні для такого виду досліджень.

Найдавніші документи вказують, що існувала якась тимчасова «дірка» – близько 150 років – після зникнення плащаниці під час розграбування Константинополя у 1204 році, у період IV-го хрестового походу, і до її появи у Франції близько 1350 року. У своїй книзі Фрале висуває абсолютно конкретну тезу про те, в чіх руках перебувала плащаниця у той період. Барбара Фрале виявила безліч слідів того, що цей предмет у період між 1260 і 1312 роками зберігали тамплієри, при чому ця подія призвела навіть до зміни їх чину Літургії. Тамплієри вбачали у плащаниці свого роду прапор проти розповсюдження єресей, і це пов'язано з написом, знайденим на полотні. Справді, катари й інші еретики стверджували, що Христос не мав справжньої людської плоти і крові, не зазнав страстей, не вмирав, не воскресав, а тому вони не здійснювали Євхаристію, вважаючи її безглуздом ритуалом, оскільки, на їхнє переконання, Христос ніколи не володів істинною плоттю. Свого часу король Франції звинуватив тамплієрів у тому, що вони «таємно поклонялися невідомому «ідолу» – портрету, що зображує людину з бородою», – це, на думку деяких дослідників, і була Туринська плащаниця. Зображення було «вкладене в особливу раку, зроблену так, щоб було видно тільки лик»; «воно вшановувалося в повній таємниці, бо саме його існування в лоні ордена було компрометуючим фактом: адже предмет був викрадений під час оголошеного пограбування, винуватців якого Папа Інокентій III відлучив від Церкви; таке ж покарання було призначене IV Латеранським собором 1215 року за незаконне перенесення реліквій».

Спочатку Б.Фрале хотіла з'ясувати, чи не тамплієри були авторами арамейського напису. Але коли вона почала його досліджувати, то виявилось, що букви не мають жодного відношення до тамплієрів, оскільки вони сягають епохи, що, як мінімум, на тисячу років передувала часу заснування ордена.

У 2010 році, з нагоди виставлення святої Плащаниці, в Турині побував Папа Венедикт XVI. «Той, Хто був розп'ятий, – сказав Папа, – Хто розділив з нами страждання, як красномовно нагадує нам св. Плащаниця, – Він же і воскрес, і хоче об'єднати нас у Своїй любові». «В плащаниці ми бачимо, як у відображенні, наші страждання в страстях Христових: Passio Christi, Passio hominis. Саме тому вона є знаком надії: Христос прийняв хрест, щоб викоринити зло; щоб дозволити нам розгледіти в Його Пасці заповнення того моменту, коли і кожна наша сльоза буде втерта. І більше не буде ні смерті, ні смутку, ні крику, ні болю».

«Католицький оглядач»

ЯК ТІ, ЩО У ВІЧНОСТІ, ДЯКУЮТЬ ЗА МОЛИТВУ

Напевно, кожен із нас не раз розмірковував над темою потойбічного світу. Всі ми віримо, що все – в Божих руках. Ще дітьми ми знали, що є на землі гостями, що на землі Господь піклується про нас і що для тих, хто дбає про свою душу, уготовлено Царство Боже після земної смерті. Деколи трапляється, що у снах ми навіть отримуємо «повідомлення» від померлих – як ознаку їхнього спокою, як прохання про Службу Божу за них чи як пам'ять за них, за молитву... Саме так сталося в одній італійській родині, де працює наша землячка з м. Стрий пані Дана.

Якось престаріла

сеньйора Адріана, за якою доглядала п. Дана, поскаржилася, що бачить свого чоловіка у снах дуже засмученим і хворим, бідно вбраним, кволим, почорнілим. Першою думкою нашої заробітчанки було поцікавитись, коли востаннє замовляли Службу за упокій усопшого чоловіка. Літня італійка подумала і згадала, що в перші дев'ять роковин смерті вони з донькою замовляли в церкві, що по сусідству, меси за упокій, а от про дату десятої роковини, що була минулого місяця, якось забули. Пані Дана висловила своїй роботодавці думку, що причина цих дивних снів полягає саме

в цьому забутті, і порадила своїй пані негайно замовити месу. Та погодилась, і вже на протязі тижня за померлого сеньйора молилися і в італійському храмі, і ще двічі – в нашій, українській церкві. І ось одного ранку стара сеньйора покликala Дану й доньку і піднесено сповістила, що радість її немає меж. Як виявилось, цієї ночі покійний чоловік сеньйори знову приходив до неї ві сні, але на цей раз – молодим, гарним, здоровим, веселим, вбраним у все святкове. Прийшов, щоби поділитись радістю. Він сказав: «Адріано! Ти мусиш відправити в Україну велику коробку солодких булочок, обов'язково!»

Зворушенню доньки покійного не було меж, адже батько її, який помер десять років тому, при житті навіть не здогадувався про існування якоїсь України – знав, що є Росія і Радянський Союз. Ця подяка батька з потойбічного світу змусила задуматися...

Від цього часу меси за померлого сеньйора вони почала замовляти щомісяця. Віра, особливо в молоді сеньйори, укріпилась і до церкви вони почали ходити частіше.

Ось наскільки багато значить для наших

рідних померлих ця, на перший погляд, лише традиційна Служба Божа в церкві. Та вона однаково важлива і для них, і для нас.

Аня КАМІНСЬКА
(Львів-Рим)

Найціннішим є моя сім'я

У гірському карпатському селі Колочава відкрито перший в Україні пам'ятник заробітчанами.

Мій п'ятирічний досвід перебування в Італії спонукав застановитися над тими поступовими змінами, що відбуваються у мисленнях людей, які потрапили на заробітки в Італію з України. Потрапляючи за кордон, наші люди перші місяці мислять по-українськи (тобто так, як сприймали життя в Україні); з часом, коли адаптуються, то починають дивитися на нове оточення під іншим кутом зору. Зрозуміло – оцінки мислення багатьох людей є справою складною, оскільки кожна людина – особистість, з власною думкою, з особливим внутрішнім світом. Тож, перебуваючи за кордоном досить часто, заробітчанин не чується щасливим, адже виконує роботу не за фахом. І тому позитивні спогади знаходять в думках про минуле. Але проходить час, і наші думки змінюють-

ся, спокуса до грошей стає сильнішою. А небезпека полягає в ставленні до них.

Та неможливо заробити все. Подбаймо про свою родину. Саме мої рідні є для мене найціннішими, а не гроші, які я заробляю для них!

Отже, мій висновок такий. Гроші є необхідністю, грошей ніколи не буває багато, але неможливо заробити все. Тому я мушу визнати, що для мене є ціннішим – це моя сім'я, моя родина!!!

На чужині живімо в молитві – це допоможе нам жити реальним сьогодні, полюбити його. А твердим, непохитним рішенням має бути для нас – якнайшвидше повернутися додому. Хтось сказав: «Людина має жити там, де народилася». Тут можна посперечатися, але не можна не погодитись.

Марія, Львів-Рим

Продовження, початок на стор.10

вона іноді про це говорить, а я вважаю, що і колишній настоятель не повинен був її причащати. Але, з іншого боку, не хочеться ображати чудової людини. Хотілося б дізнатися, чи існують якісь винятки, коли розлучені, які повторно вступили в шлюб, можуть причащатися, наприклад, на вінчанні або хрищенні своїх дітей. І ще: чи є сама участь у Святій Літургії вже духовним причастям?

Відповідь: Практика Католицької Церкви, заснована на Святому Письмі, така: до свхаристійного Причастя не допускаються розлучені люди, які вступили в новий шлюб. Це правило закріплене в апостольському повчанні Івана Павла II «Familiaris consortio». Воно є не тільки дисциплінарним, але й відображає об'єктивну ситуацію, в якій неможливо уділення Святих Тайн. Іншими словами, не Церква виключає з Причастя цих віруючих, а вони самі. Вони не можуть приступати до Причастя, оскільки їхній статус і життєва ситуація об'єктивно суперечить тій єдності любові між Христом і Церквою, яку позначає й актуалізує Євхаристія (читаємо про це в тому ж «Familiaris consortio», 84 параграф). Євхаристія зміцнює подружню любов і взаємну жертву подружжя, – так само, як Христос пожертвував Своїм життям за Церкву. У тому випадку, коли один із подружжя, розлучившись, з'єднає своє життя з іншою людиною, – в той час, як він пов'язаний церковним Таїнством шлюбу зі своїм чоловіком/дружиною, – він об'єктивно суперечить цьому смислу Євхаристії.

Крім того, причащення розлучених, які вступили в новий шлюб, суперечить науці Церкви про нерозривність шлюбу. Про це ще раз згадується в Посланні Конгрегації віровчення від 14 вересня 1994 року: «Вірний, який постійно живе разом може іхого (тобто як чоловік і дружина) з особою, яка не є законним чоловіком або законною дружиною, не може приступати до євхаристійного Причастя. У тих же випадках, коли він вважає це допустимим, пастирі і сповідники, враховуючи важливість предмету і духовні потреби людини, а також загальне благо Церкви, строго зобов'язані попередити їх про те, що подібне судження знаходиться в явній суперечності з наукою Церкви. Вони зобов'язані також нагадувати про це вчення Церкви всій ввіреній їм пастві».

Якщо ж розлучені розходяться з новим співжителем або живуть з ним як брат і сестра, то вони можуть бути допущені до Таїнств.

Для того, щоб розлучені люди, які вступили в другий шлюб, змогли приступати до Таїнства Покаяння, яке відкриває шлях до Причастя, вони повинні бути готовими змінити свою життєву ситуацію, щоб вона не була в суперечності з нерозривністю шлюбу. Це означає, що вони повинні покаятися у скоєному – тобто в укладенні нового шлюбу за наявності нерозривного шлюбу з колишнім чоловіком/дружиною (адже розлучення, про яке ми говоримо, може існувати тільки на цивільному рівні; перед Богом і Церквою людина в будь-якому випадку залишається пов'язана шлюбними узами, навіть якщо розлучилася в РАГСі).

Щоб отримати відпущення гріхів і можливість приймати Причастя, розлучені, що вступили в новий шлюб, повинні покаятися в порушенні шлюбної вірності і розлучитися з тим, хто не є чоловіком/дружиною перед Богом. Якщо з серйозних причин це неможливо (наприклад, через виховання спільних дітей), то співжителі можуть жити спільно, але в повній стриманості, про що і йдеться в апостольському зверненні «Familiaris consortio». За допомогою благодаті, на яку повинен сподіватися кожен віруючий, і за допомогою своїх особистих зусиль відносини між співжителями повинні перетворитися у відносини дружби, взаємної поваги та взаємної допомоги.

Таким чином, розлучені, що вступили в новий шлюб, які щиро розкаються і розлучилися, або ж живуть як брат і сестра, можуть отримати відпущення гріхів і причащатися.

Послання Конгрегації віровчення, однак, додає до цього, що при такому рішенні слід уникати спокуси для інших віруючих. Адже їм невідомо, що пара прийняла рішення припинити незаконне співжиття. Тому настоятель парафії може причащати їх у приватному порядку, або ж вони будуть причащатися не у своїй парафії, а в іншій, де їх не знають.

Цитоване нами Послання Конгрегації віровчення нагадує також, що питання участі в церковному житті не може зводитися лише до питання про допустимість Причастя, як часто його ставлять розлучені. По-перше, розлучені, котрі вступили в новий шлюб, закликаються до духовного причастя. І участь у Святій Літургії вже є духовним причастям.

Автор запитання питає також, чи можуть вони у виняткових випадках приймати Причастя, наприклад, в день хрищення і вінчання дітей. Відповідь однозначна: ні. І навіть якщо вони живуть як брат і сестра, в описаній у запитанні ситуації, – коли цю парафіянку знає вся парафія, – Причастя також буде недопустимим, оскільки воно б призвело до спокуси для інших парафіян. Адже вони можуть подумати, що співжителі можуть іноді причащатися. А вінчання та хрищення – саме ті події, коли навколо парафіянина збирається вся громада.

«Католицький Оглядач»

ПОВІДОМЛЕННЯ

При соборі святого Юра відкрито духовну пораду для мігрантів та їхніх родин.

Духівник поради – отець Любомир Гладюк.

Контактний телефон: 098-42-84-420

Час роботи поради:

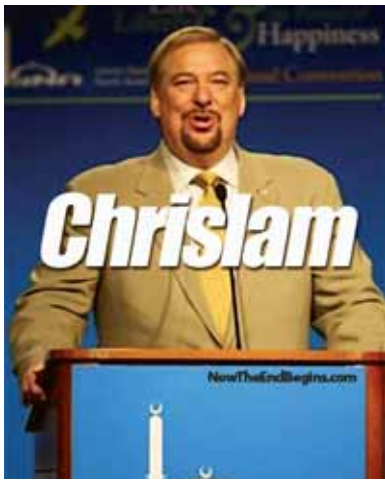
вівторок – з 11 до 13 год.

середа – з 15 до 18 год.

четвер – з 11 до 13 год.

У США мусульмани і протестанти поклоняються одному Богу

Пастор мега-«церкви Седлбек» у Лейк-Форесті (штат Каліфорнія) Рік Уоррен бере участь у проєкті «Шлях Царя», мета якого – зближити протестантів з мусульманами. На його думку, мечеті й молитовні будинки протестантів об'єднає той факт, що їхні прихожани поклоняються одному Богу. Піком «побудови моста» між протестантством та ісламом став

різдвяний вечір, на якому пастор «церкви Седлбек» Авраам Муленберг та служитель мечеті в Лос-Анджелесі Джихад Тюрк переконували присутніх (мусульман та євангельських християн) у тому, що «Шлях Царя» покладе кінець «1400-річній історії непорозуміння й ворожнечі між послідовниками Магомета і Христа».

Обидва проповідники представили документ, в якому зазначені «точки дотику» між ісламом та християнством. У ньому стверджується, що християни і мусульмани вірять в одного Бога й дотримуються двох найголовніших заповідей – «возлюби Бога» і «возлюби ближнього». Також у ньому представлені три основні напрямки спільної діяльності: зав'язування більш тісних знайомств між мусульманами та християнами, боротьба за мир і спільна участь у соціальних проєктах. Для підтвердження вагомості цих цілей документ

містить цитати з Біблії та Корану. – Ми домовилися не євангелізувати один одного, – сказав зі свого боку Дж. Тюрк. – Зрозуміло, ми свідчитимемо один одному про свою віру, але з любов'ю, як до ближнього, а не з метою переманити у свою віру.

Уоррен же стверджує, що головна мета проєкту «Шлях Царя» – боротьба зі стереотипом, що іслам – ворог християнства, схильний до насильства й екстремізму. Пастор Рік навчає, що до мусульман слід ставитися з любов'ю та повагою.

Inform-relig.ru

Вітаємо Ювілярів!

У квітні святкують ювілеї:

40-річчя священства – о. Олексій Юнко (25.04)
20-річчя священства – о. Михайло Яцишин (07.04)
20-річчя священства – о. Зіновій Курилець (07.04)
20-річчя священства – о. Павло Менделюк (07.04)
20-річчя священства – о. Омелян Васишин (07.04)
10-річчя священства – о. Василь Вільчик (07.04)
10-річчя священства – о. Юрій Саквук (07.04)

40-річчя уродин – о. Андрій Березівський (22.04)
40-річчя уродин – о. Ігор Дмитерко (23.04)
35-річчя уродин – о. Іван Паліса (02.04)
35-річчя уродин – о. Руслан Мартинюк (06.04)
35-річчя уродин – о. Володимир Крушельницький (12.04)
30-річчя уродин – о. Богдан Котлінський (24.04)

Школа духовності та євангелізації Львівської архієпархії

У контексті підготовки до святкування 1025-річчя Хрищення Русі-України 2012-й рік УГКЦ в Україні відзначатиме як Рік Святих Таїнств. Відповідно до програми, заплановано заходи на загальноцерковному та єпархіальному рівнях.

За благословенням Преосвященного владика Венедикта, єпископа-помічника Львівської архієпархії, Комісія з питань євангелізації Львівської архієпархії започаткувала Школу духовності та євангелізації Львівської архієпархії. Інавгурація Школи відбулася 30 грудня – 1 січня 2012 року конференціями, які провадив ректор Львівської духовної семінарії Святого Духа, директор Інституту постійної формації духовенства протоієрей Миколай Фредина. Тематика однієї з них: «Таємниця Воплочення – як початок відкуплення людини». Наступні лекції, присвячені тематиці значення Святих Таїнств у житті християнина, проводитимуться при монастирі отців-редемптористів (вул. Замарстинівська, 225).

Конференції, присвячені певній темі, відбуватимуться щомісяця. Активна участь у них дасть можливість поглянути на духовне життя християнина з різних сторін. Під час конференцій кожен з учасників матиме нагоду духовної розмови зі священником. Учасники зможуть брати участь у всіх богослужіннях, які відбуваються у монастирі.

У Школі духовності та євангелізації Львівської архієпархії можуть взяти участь усі бажаючі, незалежно від віку, які прагнуть глибше пізнати Євангелію Ісуса Христа, бажають духовно зростати, хочуть здобути та систематизувати вже набуті богословські знання.

Теми конференцій у 2012 році

27-29 січня – «Життя з Богом – початок духовного життя. Таїнства християнського життя – співдія Бога і людини».

єрм. Йона МАКСИМ

24-26 лютого – «Християнин – хто він? Таїнства християнського втаємничення: Хрищення. Миропомазання. Євхаристія».

о. Роман ТЕРЕХОВСЬКИЙ

23-25 березня – «Чи дбаєш ти про здоров'я душі і тіла? Святі таїнства зцілення: Покаяння та Єлеопомазання».

о. Орест ФРЕДИНА

27-29 квітня – «Сенс християнського служіння. Таїнства служіння: Подружжя та Священство».

о. Володимир ЖДАН

25-27 травня – «Розпізнавання знаків Божого Провидіння в сучасному світі».

о. Любомир РЖИСЬКИЙ

В Афганістані не залишилося жодної християнської церкви

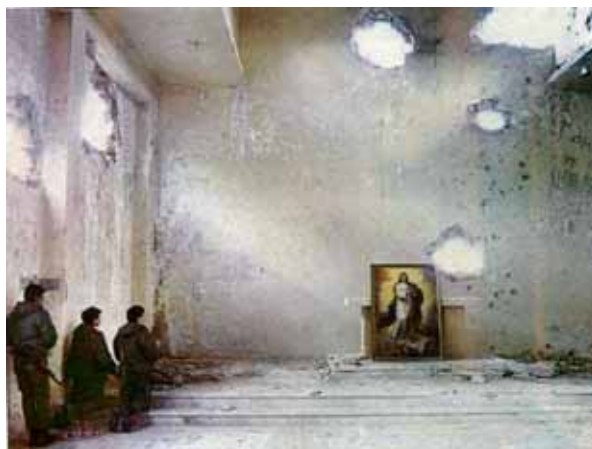

За даними Держдепартаменту США, в Афганістані не існує на даний момент жодного християнського храму. Це є наочним показником реального рівня релігійної свободи, яка існує в Афганістані сьогодні через десятиліття після вторгнення американських військ до країни та усунення режиму Талібана, передає CNS News.

За цей період американські платники податків витратили 440 мільярдів доларів на підтримку нового уряду Афганістану; при цьому під час військових дій, за офіційними даними,

загибло понад 1700 громадян США.

Останню загальнодоступну християнську церкву в Афганістані було знесено, згідно з даними доповіді держдепартаменту США про релігійну свободу у світі, у березні 2010 року. Також, згідно з опублікованими даними, в країні не існує жодної християнської школи. «Не існує жодної публічної християнської церкви. Суди не підтримали прохання церкви про підтвердження договору, укладеного на 99 років, і землевласник зніс будівлю церкви у березні 2010 року, – йдеться у доповіді. – Приватні каплиці та церкви міжнародних організацій різних конфесій існують лише на декількох військових, будівельних базах, в італійському

посольстві».

Крім того, останнім часом в Афганістані помітне істотне зниження рівня релігійної свободи, вважає влада США. «Знизилась повага до релігійної свободи з боку уряду Афганістану. Насамперед це спостерігається у законодавчих та виконавчих актах щодо християн та християнських спільнот. Негативна громадська думка і підозрілість стосовно діяльності християн, а також мусуль-

ман, котрі перейшли у християнство, веде до переслідування цих груп», – наголошується у доповіді. – Ситуацію посилюють також безвідповідальність уряду і відсутність системи правового захисту суспільних груп та окремих індивідуумів. Більшість християн відмовляється відкрито сповідувати свою релігію і збиратися для громадських богослужінь».

«Католицький Оглядач»

залишатися разом. А 33 % звинувачує у розлученнях безробіття та економічні труднощі. Також 33 % вважає, що необхідна глобальна зміна менталітету, або допомога ззовні для того, щоб пари могли обговорити свої проблеми. 25 % потребують матеріальної допомоги (можливість мати свій будинок, роботу і поєднувати професійне життя з особистим).

За матеріалами Радіо Ватикану

77 % французів бажають нерозривного шлюбу

У житті французів сім'я відіграє найважливішу роль. Вони бажають укладати шлюб один раз у житті. Тому французи незадовго до президентських виборів 2012 року звернулись до політиків з проханням надати особливі важливості політиці держави у сфері сім'ї.

Ці дані були зібрані під час опитування, проведеного інститутом IPSOS на замовлення Французької єпископської конференції та католицької

газети «Ля Круа». В ньому взяли участь 940 осіб від 18 років і старше.

Результати такі: 77 % французів бажають створити сім'ю і залишитися назавжди з обраним партнером. Це процентне співвідношення зростає до 89 % у респондентів віком 25-34 роки.

Також 55 % опитаних і 77 % католиків проголосують за ті партії, які включають у свою програму пункти, які сприяють добру родині.

Пояснюючи причину збільшення кількості розлучень, французи вказують на різні чинники. На думку 55 % відсотків, люди не прикладають зусиль для того, аби зберегти союз, а 43% відповідає, що причиною розлучень є те, що жінки все більше часу проводять на роботі і більше не залежать від чоловіків.

36 % опитаних вважає, що в суспільстві стало менше лицемірства, а тому люди більше не змушені